A Közgazdasági Politechnikum lapja

Pigráf

II. évfolyam 6. szám 1993. január 21.

Mottó: "Hiába kötöznek valakit székhez egy Raffaello-festmény előtt, hogy megnézessék vele. Nem a széknek, hanem a képnek kell fogva tartania."

Koncsalovszkij

A tartalomból:

- **Horn Gábor:** Az újév elején
- **Gulyás Éva:** Beszámoló a kisérettségiről
- **Veres Gábor**: Iskolabírósági határozatok
- Hiányzás és késés
- **Kalina Yvette** és **Rózsa Géza** Informatika-hírei
- **Szabó László** (aki sportban nem ismer tréfát) és **Molnár Lajos** sporthírei
- **Nagy Ákos**: Milyen Magyarországon szeretnék élni?
- **Bálint Anikó, Cser Orsi, Pancsovai Petra, Váczi Dia** történetei
- **Kósa Judit, Kozári István, Lakos Dani és Szakács Melinda**: A zenefajtákról
- A VV közszüleményei
- **Bolyki Dániel, Herczog Anita, Lakos Dani, Lányi Nóra, Szakács Melinda** Golding-variációi
- **Fülesi Dalma - Horváth Tímea:** Interjú Görög Lászlóval
- **Halla Z. Gábor** verse
- **Récsán Gábor**: Puskázási technikák
- **Hárs Marci**: Always

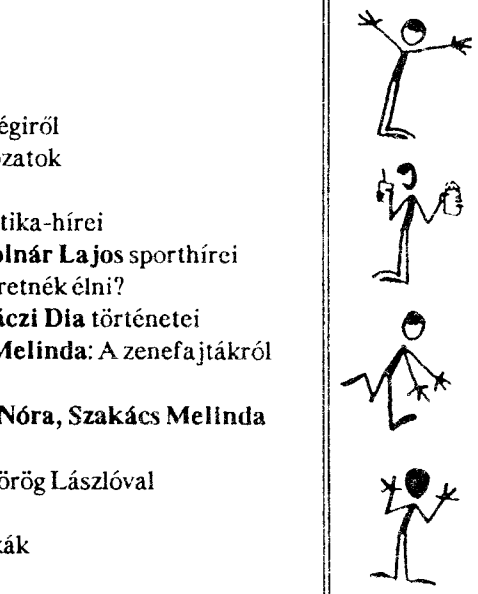

TISZTELT ÖTÖDÉVESEK!

Bármily furcsa, de ebbe az iskolába már három évfolyam jár: az első, a második és az ötödik. Jó volna, ha valami kapcsolatféle kialakulna ezen három évfolyam között. Az elsősök és a másodikosok már összerázódtak, de úgy látszik, Ti még köszönésre se méltattok bennünket. Pedig nem lenne nehéz! (A tavalyi ötödévesekkel sikerült a rövid egy év alatt normális iskolatársi viszonyt kialakítani.)

Ezt az írást felhívásnak szánjuk. Reméljük, hogy elgondolkodtok rajta (még van több, mint fél év!).

1993. január 7.

I.R. (két másodikos)

A MÁSODIK BESZÁMOLÓ ELŐTT

Fontos, kritikus ponthoz érkeztünk újból. Nyakunkon a második vizsgaidőszak. Egy-egy ilyen alkalommal nemcsak a diákok munkája méretik meg, hanem az egyes munkacsoportok, tanárok tevékenysége is, sőt a Politechnikum egész koncepciója, alapelvei is mérlegre kerülnek.
Külön tétje a következő vizsgaidőszaknak, hogy belátható távolságba került a második évfolyam számára a kísérettségi, amelynek - mint tudjuk - alapfeltétele az első két év beszámolóinak sikeres teljesítése.
Az is nagy kérdés: most mi lesz az első évfolyam viszonylag sikeres első negyede után? Ki győz itt az egymásra tornyosuló - egymást segítő és egymást kioltó - hatások rendszerében? Képes-e a második évfolyam felzárkózni az elsős társaság sikereihez, vagy hozzászürkül az elsősök hada a másodikos csapathoz?
Olyan kérdések ezek, amelyekre a beszámoló mindenképpen választ ad, és reményeim szerint senkinek sem mindegy, hogy milyen választ.
Mérlegelnie kellene végre minden érintett iskolapolgárnak, hogy mekkora is a tét. Nem pusztán egyesek jövőjéről van itt szó, hanem arról, tartható-e a bizalomra építő alapkoncepciónk? Működik-e az az iskolamodell, amely abból indul ki, hogy nem szükséges a napi rettegés, állandó külső kényszer a közös munkához.
Mi, akik kiagyaltuk anno a Politechnikumot, abból az alapfeltevésből indultunk ki, hogy az iskola közös ügyünk. Ha előre tisztázzuk a követelményeket és feltételeket, akkor ahhoz mindenki tud alkalmazkodni. Azt gondoltuk, hogy a Politechnikum diákjai tényleg iskolapolgárok, akik tudnak és akarnak is élni az iskolaadta lehetőségekkel, és az évek során megtanulják a legfontosabb dolgot a felnőtt élethez: a felelősségteljes dönteni tudást, saját életünk autonóm, önálló alakítását.

Nem öncél tehát a beszámolók rendszere a Politechnikumban, illeszkedik egész koncepciónkhoz, céljainkhoz, az iskola szellemiségéhez. Közös vizsga minden beszámolási időszak, a Politechnikum egész csapata vizsgázik.
Van még egy kis idő arra, hogy a következő beszámoló ne a kudarcok időszaka legyen. Használjátok ki az órák, a korrepetálások, közös felkészülések lehetőségét! Most kerülnek igazán fontos szerepbe a tantárgyfelelősök. Keressék meg még a beszámolók előtt a tanárokat, egyeztessék a problémákat, konzultáljanak a tantárgyi munkacsoportokkal!

Említettem már, hogy "véresen" közeleg a kísérettségi is. Nem újabb beszámolóról, hanem az "első tíz év" lezárásáról lesz szó. Arról kell számot adni az érintetteknek, hogy sikeresen befejezték-e az alapképzést, tudnak-e írni, olvasni, gondolkodni.
Terveink szerint magára a kísérettségire nem kell majd külön készülni, bár ez nem azt jelenti, hogy nem lehet. (Január 15-én minden érintett megkapta a követelményeket, így lehet tudni, hogy miről is van szó.)
Igazából arra vagyunk kíváncsiak, hol is tartotok, mennyire képes a társaság összefüggések átlátására, önálló szellemi tevékenységre egy-egy komplex-átfogó terület vonatkozásában.
Nem az a célunk tehát, hogy bebizonyítsuk, mi mindent nem tudtok, hanem sokkal inkább az érdekel bennünket, mi az, amit tudtok és használtok is.

Reményeink szerint sikeres időszak elé nézünk. Szeretnénk végre nyugodt, kiegyensúlyozott teljesítményeket látni. Ehhez kívánok mindenkinek jó munkát (de most már tényleg!)!

Horn Gábor

A CSÜTÖRTÖKÖN MEGJELENŐ **BORSÓ** TARTALMÁBÓL:
-ÖSSZTŰZ
-NYITOTT KAPUKAT DÖNGETEK
-IDÉN IS LESZ NOMÁD TÁBOR! -A JP OSZTÁLY EMLÉKEI
-ÚJDADAISTA KIÁLTVÁNY
-BORSÓ ESEMÉNYNAPTÁR - ROZSA GÉZA KIEGÉSZÍTÉSEIVEL
-MÁR MEGINT A RONCÁLÁSRÓL
-ARANYAT IGÉRTÉL SZENET HOZTÁL - NAGY ÁKOS VERSE
-FALRA HÁNYT BORSÓ - AVAGY: HA HARC, HÁT LEGYEN HARC!
-RÉSZVÉNYTÁRSASÁGOK 16 ÉVES IGAZGATÓKKAL - A MAI NAP CIKKE
-REJTVÉNY, KRIMI, NYERNI AKAROK!
A BORSÓ CSÜTÖRTÖKÖN MEGJELENŐ SZÁMA 13 FT-BA KERÜL!

TÁJÉKOZTATÓ A KISÉRETTÉGIRŐL

A tanév vége még eléggé távolinak tűnik, mi tanárok mégis úgy gondoljuk, hogy itt az ideje egy újabb tájékoztatásnak (figyelem-felkeltésnek). Ennek egyik oka, hogy a kisérettségi - vagyis a 16 éves korban történő készség- és tudásmérés - teljesen új dolog, nemcsak a diákok, hanem a tanárok számára is. A felkészülést tehát érdemes időben elkezdeni és komolyan venni. Ezen túlmenően azért is tartjuk fontosnak a tájékoztatást, mert a kisérettségi megkezdésének különleges feltétele van.

Eszerint **csak az a diák mehet kisérettségire**, akinek az első és második évből származó minden vizsgája sikeres volt, illetve azokat a kisérettségi megkezdése előtt pótolta. A pótvizsgák lebonyolítására természetesen adunk lehetőséget.

A teljesítmény **értékelése**

A diákok a kisérettségin nyújtott teljesítményükről számszerű értékelést kapnak, és megtudhatják, hol állnak tantárgyanként, valamint összesítve a tanulók rangsorában.
A harmadik tanévet csak az a diák kezdheti meg, aki sikeresen túljutott a kisérettségin. Ehhez minden ott szereplő tárgyból el kell érni egy bizonyos minimumszintet; a vizsgát csak abból a tárgyból kell megismételni, amelyből sikertelenül szerepelt a jelölt.

A kisérettségit le lehet tenni a második tanév végén, az azt követő augusztusi pótvizsgán, valamint a következő év júniusában és augusztusában, de a tanulmányi idő megkezdése és a sikeres kisérettségi között legfeljebb négy év telhet el.

A tanév végének menetrendje

A tanév végén lebonyolítandó pótvizsgák és vizsgák viszonylag nyugodt körülményeit biztosítandó a tanév végi menetrend a másodévesek számára némi változást eredményez.

A másodévesek vizsgaidőpontjai tehát a következők:

1. 1993. március 31 - április 2. (a III. negyedév vizsga-időszaka):
A III. negyedév vizsgái, valamint **az első év IV. negyedévéről áthozott pótvizsgák.**

2. 1993. június 4. péntek: Utolsó tanítási nap

3. 1993. június 7 - 11.: Az első és a második évről hozott pótvizsgák hete.

4. 1993. június 14 - 15.: Érettségi szünet

5. 1993. június 16 - 18.: A kisérettségi írásbeli vizsgáinak napjai.

6. 1993. június 21 - 24.: A kisérettségi szóbeli vizsgáinak napjai.

7. 1993. június 25.: A tanév vége, leckekönyvek kiosztása.

Az elsőévesek tanév végi beosztását a fentiek nem változtatják. Számukra az **utolsó tanítási nap** 1993. **június 11-e**, a vizsga- és pótvizsgaidőszak pedig június 14 - től június 24 - ig tart.

Gulyás Éva

Bónusz rendszer Informatikából, és még valami más ...

Az Informatika Munkaközösség év elején úgy határozott, hogy csak az első évfolyamon, és ott is csak gépírásból vezet be bónuszrendszert. A tantárgyfelelősök javaslatára, valamint a gépírás bónusz pozitív tapasztalata miatt úgy döntöttünk, hogy az eretileg bevezetett rendszert felülbíráljuk. Az új szisztéma a másodikos és az elsős számítástechnika tananyagra egyaránt vonatkozik (A gépírás bónuszt itt nem ismertetem, hiszen erről már korábban adtunk tájékoztatást.): A diákok egy negyedév alatt összesen 8 pluszt szerezhetnek. Ebből négy a tananyag alapos ismeretéért, négy gondolkodtatóbb feladatok megoldásáért jár. Aki nyolc plusz boldog tulajdonosa, annak megajánljuk az ötöst. 7 plusz megszerzéséért a vizsgán 15% jár, ami egy egész jegyet jelent. De nézzünk inkább egy táblázatot:

Bónuszok száma	%	
8	-	jegymegajánlás
7	15	
6	13	
5	11	
4	9	
3	6	
2	4	
1	2	

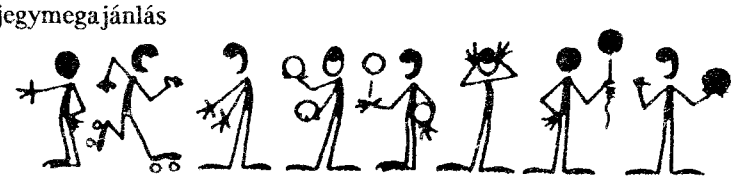

A jelenlegi vizsgaidőszakban ez még nem érvényes, mert bár bevezettük a bónusz-rendszert, de nem a szorgalmi időszak elejétől. Ebben a negyedben az első évfolyamon (Harvard) maximum öt, a második évfolyamon maximum 4 bónusz született, illetve születhet.

Így a bónuszok értékelése a következőképpen alakul:

I. évfolyam (Harvard):

Bónuszok száma	%	
5	-	jegymegajánlás
4	15	
3	11	
2	7	
1	3	

II. évfolyam:

Bónuszok száma	%	
4	-	jegymegajánlás (hibátlan megoldások esetén)
4	15	
3	11	
2	7	
1	3	

Remélem sokan sikeresen éltek a lehetőséggel, és így valamivel kevesebb vizsgarutinra tesztek szert, de szerintem megéri...

Van még valami elkeserítő, amiről szeretnék írni. Ma (1993. január 13-án) a O/2-es terem egyik gépének billentyűzetét valaki megégette. Szeretném, ha jelentkezne az illető, bár nem hiszem, hogy ezt megteszi. Nem akarom hosszasan fejtegetni, hogy mi a véleményem a rongálásról, hiszen biztos vagyok benne, hogy a többségetek hasonlóan gondolkodik, mint én. Inkább most arra szeretném felhívni a figyelmeteket, hogy ebben az ügyben ugyanazon az oldalon kell, hogy álljunk, hiszen mindannyiunk munkaeszközéről van szó. Miért nem szólt rá az illetőre az, aki látta? Miért nem akadályozta meg? Mi nem tudunk, de nem is akarunk hosszas nyomozási eljárásokat lefolytatni. Azonban ha még egyszer hasonló tapasztalunk, akkor a géptermek használatát kénytelenek leszünk a tanórákra korlátozni.

Kalina Yvett

SZÁMÍTÓGÉPES GRAFIKAI PÁLYÁZAT

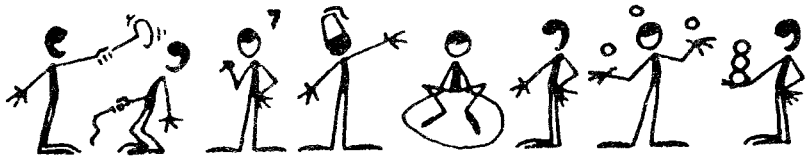

Nevezési feltételek:

A nevező csak iskolapolgár lehet.

Nevezési kategóriák:

1. **Szigorúan tananyagként oktatott eszközökkel létrehozott számítógépes grafika.** pl.: DrGeniusszal készített rajz, HG-vel készített rajz, animáció, diabemutató.

2. **A tananyagban közvetlenül nem szereplő eszközökkel (is) támogatott módon készült számítógépes grafika.** pl.: Tananyagként tanult szoftver olyan része vagy üzemmódja, mely nem szerepelt a tananyagban, DrGeniusz más felbontásban (pl.:320/200/256), HG Draw Partner, Windows-os rajzolóprogramok, animációs termékek, Autodesk Animator, Fantadream, saját készítésű program által generált rajz.

Az elbírálást a zsÜri végzi. Tagjai az iskola művészet és informatika munkacsoportján kívül kívülállók bevonásával később meghatározandó személyek.

Értékelési szempontként a zsÜri természetesen figyelembe veszi az ötletességet, az aktualitást, a kivitelezés módját és az iskolapolgárok közvéleményét is figyelembe veszi.

Díjazás:

a két kategóriában, valamint egy abszolút kategóriában lehet, hogy kiosztásra kerül: egy darab Ford Sierra személygépkocsi és egy kétszemélyes utazás a Bahamákra (vagy valahova máshova).

Nincs meg a gépírás vizsgája, mégsem veszett el.

A GÉPÍRÁS PÓTVIZSGÁRÓL

A második évfolyamban akadnak olyanok, akiknek vannak átmentett tartozásai az első évről. Ezek közül a gépírásra vizsgák való készülés bizonyos értelemben talán több figyelmet érdemel, mint más szokásos pótvizsgákra.
A gépírás vizsgát utolsó előtti alkalomként (n-1) a 3.negyedéves vizsgákkal egy blokkban írhatják meg. (Ez egyben könnyítés is hiszen így nem kell ezt az izgalmat és gondot az évvégi készüléshez hozzázsúfolniuk.)
Az utolsó alkalom pedig a 4. negyedéves vizsgákkal együtt lesz.

Az isformatika munkacsoport tudja, hogy csak gondot jelent a rendszeres munkát kívánó gépírás gyakorlása, így nagy figyelmet fordít és segítséget nyújt a felkészüléshez:

1. A számítógéptermek üzemeltetésénél felmerülő kedd délutáni szabadfoglalkozást (a 0/3. teremben) megszüntetjük. A teremben a gépírás gyakorlásnak kizárólagos előnye van a géphasználatban minden egyéb munkával szemben, és semmilyen játék jellegű tevékenység nem folytatható egyéb gépeken sem ezen a napon.

2. Az érintettek munkáját folyamatosan szemmel kísérjük. Az erre vonatkozó dokumentáció kitöltését mindenki vegye szívügyének, ösztönző hatása pótolhatatlan értékű!

Rózsa Géza

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

1.

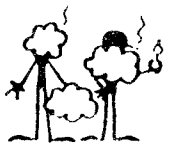

Vádlott: Kováts Péter (JP)

Tényállás:
Jakab Judit osztályfőnök feljelentésében leírta, hogy Kováts Péter több napon keresztül hiányzott - szülői bejelentés nélkül. Amikor a csütörtöki és pénteki - ismeretlen okból történt - hiányzását követő hétfőn Péter édesanyjától érdeklődött, az először semmit sem tudott, majd később eszébe jutott, hogy Péter valóban beteg, és valószínűleg a barátjánál van, együtt tanulnak. Az édesanya azt is felajánlotta, hogy ha kell, szerez orvosi igazolást is, erre azonban az osztályfőnök nem tartott igényt, igazolatlannak minősítve Péter hiányzásait.

Tárgyalás:
Az ügyet tárgyaló bírók: Nagy József szülő
Meskó Eszter diák
Veres Gábor tanár

Kováts Péter elmondta, hogy az általa benyújtott igazolás valódi, de azt az osztályfőnök nem fogadta el. A mulasztások idején beteg volt, de néhány napot valóban a barátjánál töltött.
A bíróság meghallgatta Jakab Judit osztályfőnököt is, akitől a történtek elmondásán kívül az édesanya ez ügyben játszott szerepéről érdeklődött.
Nagy József iskolabíró szerint a tényfeltárás folyamata nem folytatható le megnyugtatóan Péter édesanyja vagy a vele később beszélt személyek meghallgatása nélkül.

Határozat:

Az iskolabíróság nem tudta kellően feltárni az ügy részleteit, körülményeit, ezért a tárgyalást elnapolta, Kováts Péter édesanyjának vagy más tanúknak a meghallgatásáig.

Budapest, 1992. december 15.

2.

Vádlott: Vita Dóra (JP)

Tényállás:
Molnár Lajos testkultúra tanár feljelentése szerint Dóra több alkalommal szülői kérelmet hamisítva felmentette magát az órán való részvétel alól. A másfajta aláírás szemet szúrt, ezért Molnár Lajos rákérdezett a hamisítás tényére. Dóra először nem ismerte el, de amikor nem sikerült a kibúvókeresés, bevallotta, hogy a kikérőket ő írta.

Tárgyalás:
Az ügyet tárgyaló bírók: Nagy Józse szülő
Meskó Eszter diák
Veres Gábor tanár

Molnár Lajos az eset elmondása után felhívta a figyelmet arra, hogy a hamisítás "műfaja" nagyon elterjedt a Politechnikumban. Az ebből eredő bizalomvesztés miatt az állandó ellenőrzés elengedhetetlen.
Dóra vétkességét elismerte, a történteket feltáró jelleggel elmondta.
Nagy József bíró szerint az ügy egyértelmű, a vétkesség megállapítható a bizonyítékok és a beismerés alapján.

Határozat:

Az iskolabíróság Vita Dórát főbüntetésként megrovás büntetésben részesítette, amely a tanév végéig marad érvényben. Mellékbüntetésként rótta ki, hogy Dóra a második negyedév hátralévő részében csak orvosi igazolással mulaszthat a testkultúra órákról, valamint a harmadik negyedév folyamán nem veheti igénybe a 10% szabadon mulasztható órakeretet.

Pest, 1992. dec. 15.

3.

Vádlott: Szép Anita (MP)

Tényállás:
Szép Anita MP osztályos tanuló október és november hónap folyamán több alkalommal hamis igazolások, szülői kikérők bemutatásával mulasztott testkultúra, ill. más utolsó órákról. Amikor Molnár Lajos osztályfőnök az igazolások hamisítását felfedte, Anita beismerte, hogy azokat ő maga készítette. Igazolatlan óráinak száma így 14-re emelkedett.
Egy másik "vádirat" is érkezett, amelyet Léránt Erika Anita angoltanára nyújtott be. Ebben leírja, hogy a legutóbb Anita hangosan zavarta az órát, majd amikor ezért kiküldte, azt mondta: "Hát ez hülye!" A tanárnő arról is beszámolt, hogy Anita már az előző órákat is zavarta, emiatt többször kerültek összetűzésbe.

Tárgyalás:

Az ügyet tárgyaló bírók: Nagy József szülő
Meskó Eszter diák
Veres Gábor tanár

A vádlott azzal védekezett, hogy valóban rosszul érezte magát, de otthon elfelejtett szólni, ezért maga írta meg az igazolásokat. Lebukása után beszámolt édesanyjának a történtekről. Azt is elmondta, hogy nem szeret a fiúkkal focizni, ezért nem vett részt a testkultúra órákon.

A másik üggyel összefüggésben Anita elismerte, hogy "nem jó kislány", de úgy érzi, őt jobban figyelik, mint mást. A kiküldés okául szolgáló magatartása amiatt volt, hogy egy bogár belement a fülébe. A tanárnő szerint Anita viselkedése már átlépte a tűréshatárt, rendszeresen szétveri az órát. Hiába próbált vele beszélni, nincs javulás.

A csoport jelenlévő tagjai tanúkként elmondták, hogy gyakori a kiküldés, kb. 8 tanulót rendszeresen érint.

Molnár Lajos osztályfőnök szerint Anita eddigi "előélete" meghatározta a tanári viselkedést. Az iskola szabadabb világában nagyon romboló az Anitáéhoz hasonló magatartás, az alkalmazkodás hiánya.

Kalina Yvette tanárnő azt mondta el, hogy Anita az informatika órákon rendesen dolgozik, nincs vele fegyelmi probléma.

Határozat:

A bíróság legsúlyosabbnak az órai rendzavarást ítélte, de a hamisítást is nagyon veszélyesnek minősítette, mivel az ilyen ügyek egyre gyakoribbak. Az ítélethozatalkor nem hagyhatta figyelmen kívül az igazolatlan mulasztások magas számát sem, bár a 14 óra még nem lenne bírósági ügy. A két vádat különválasztva igyekezett kezelni, de a főbüntetés halmazati jellegű.

Az iskolabíróság Szép Anitát a hamisítás és a tanóra rendjének sorozatos és súlyos megsértésében vétkesnek találta. Ezért az iskolából való felfüggesztett kizárás büntetésben részesítette, melynek hatálya 1993. VI. 30.

A kizárás egy esetleges újabb iskolabírósági ügy esetén léphet életbe.(Az igazolatlan órák számának 15-re emelkedése azonban nem lenne ilyen ügy, mivel ezek magas számát a bíróság már figyelembe vette.)

Budapest, 1992. december 15.

Veres Gábor

Az alábbi módosított és az IT által jóvá hagyott szöveg "elődje" eljutott valamennyi politechnikumi diák családjához, és a szülők is és az érintett tanulók is aláírásukkal igazolták, hogy tudomásul vették a levél tartalmát. Mindazonáltal fontosnak tűnik újra figyelmeztetni mindenkit az érvényben levő szabályokra, ugyanis igen megszaporodtak az igazolatlan hiányzások, késések, és néhány politechnikust a bírósági tárgyalás, illetve a kizárás veszélye fenyeget.

HIÁNYZÁSOK ÉS KÉSÉSEK SZABÁLYOZÁSA

A Közgazdasági Politechnikumba az 1992/93-as tanévre beiratkozott diákok kötelesek az iskolát látogatni és tanítási időben az iskola épületében tartózkodni. A tanítási idő hétfőn, kedden, szerdán, pénteken és minden második csütörtökön 8.15-től 14.45-ig, a másik csütörtöki napon 8.15-től az osztályidő végéig tart. A tanórák 60 percesek, az óralátogatás a diákok számára nem kötelező. A szünetek 15 percig tartanak, kivéve az ebédszünetet: ez 11.45-12.30-ig tart.

A diák jelenlétét reggel az iskolába érkezéskor a hetesnél található jelenléti íven saját kezű aláírásával igazolja. A 8^{15} után érkezőknek az iskolatitkárnál kell jelentkezni, aki rögzíti a megérkezés időpontját. A 8.15 után érkezők első órája (a 9.30 után érkezők első két órája, stb.) igazolatlan. Az a későnjövő, aki az iskolatitkárnál nem regisztráltatja magát, azon a napon hiányzónak minősül.

A hiányzásokat általában orvos igazolja.

A szülő is igazolhat maximum 3 napos hiányzást, de a szülők által igazolt napok száma egy tanévben nem lehet tíznél több.

Az iskolából való hiányzást a szülőknek a hiányzás első napján be kell jelenteniük. A diák az igazolást a gyógyulása utáni első héten köteles osztályfőnökének átadni.

A vizsgákról csak orvosi igazolással lehet távol maradni. Az elmaradt vizsgákat a meghirdetett, a diák által megválasztott pótvizsga időszakban lehet letenni. Kivétel ez alól a betegség, amikor külön vizsgaidőponto(ka)t is lehet kérni. Ezek megbeszélése a szaktanár(ok)kal történik.

Az igazolatlan hiányzások száma nem haladhatja meg az 5 órát. Ha ez mégis bekövetkezik, az osztályfőnök értesíti erről a szülőt. 5-nél több igazolatlan hiányzás esetén az elbírálás az osztályfőnök és az osztály feladata. Ha az igazolatlan hiányzások száma eléri a 15 órát, akkor iskolabírósági fegyelmi tárgyalásra kerül sor. 25 igazolatlan óra az iskolából való kizárást von maga után.

Budapest, 1992. szeptember 21.

Köszönettel:
a Politechnikum pedagógusközössége

Milyen Magyarországon szeretnék élni

Az alábbi művet szintén a - tavaly évvégén meghirdetett országos - IDF-pályázat ihlette, mint ahogyan a legutóbbi POLIGRÁF-számban már olvasható ugyanilyen című írás. Bár a pályázat által meghatározott műfaji követelményeknek Nagy Ákos alkotása nem felel meg, de az iskolai lap hasábjain megismerkedni, esetleg vitatkozni vele érdemes.

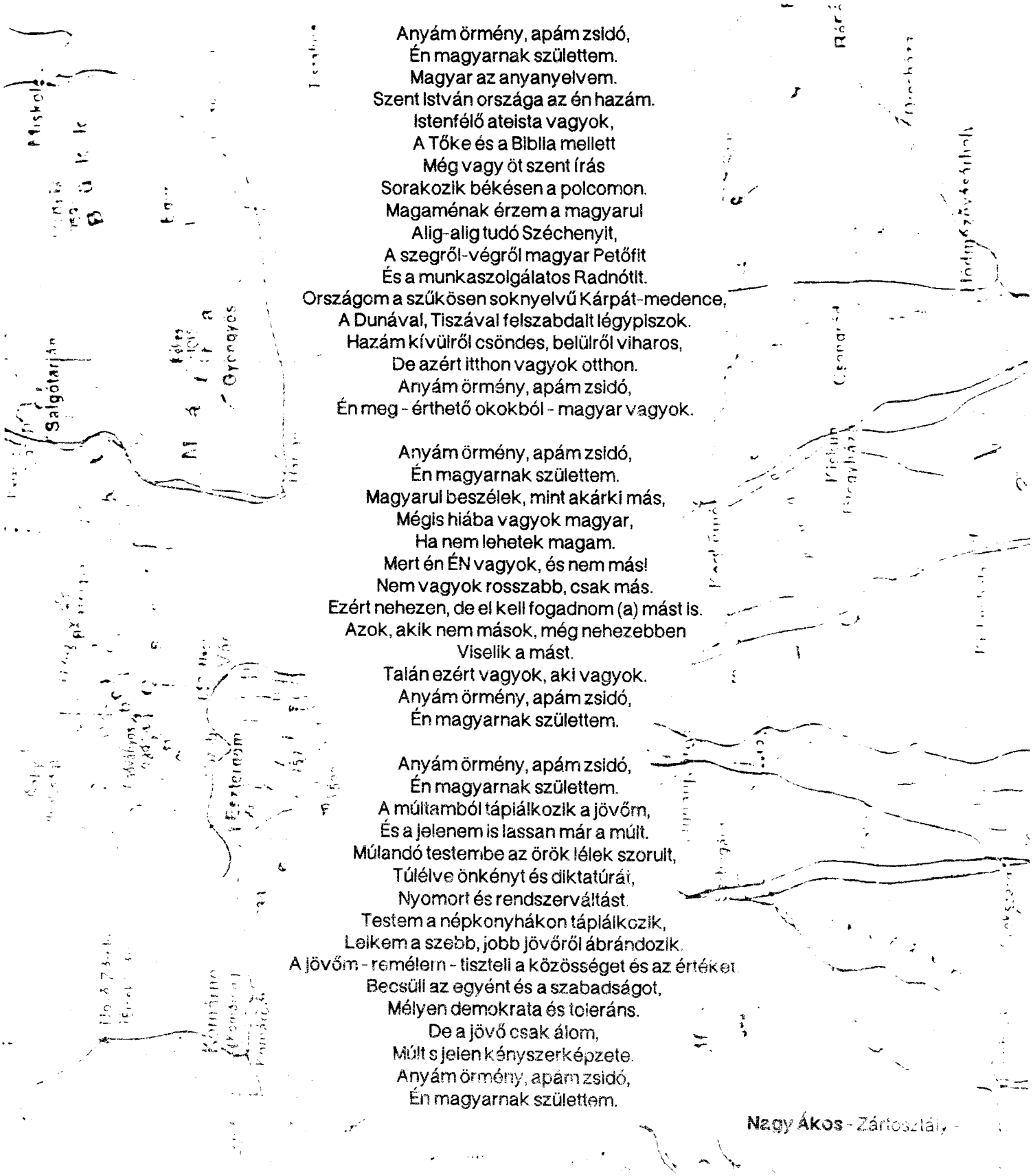

Anyám örmény, apám zsidó,
Én magyarnak születtem.
Magyar az anyanyelvem.
Szent István országa az én hazám.
Istenfélő ateista vagyok,
A Tőke és a Biblia mellett
Még vagy öt szent írás
Sorakozik békésen a polcomon.
Magaménak érzem a magyarul
Alig-alig tudó Széchenyit,
A szegről-végről magyar Petőfit
És a munkaszolgálatos Radnótit.
Országom a szűkösen soknyelvű Kárpát-medence,
A Dunával, Tiszával felszabdalt légypiszok.
Hazám kívülről csöndes, belülről viharos,
De azért itthon vagyok otthon.
Anyám örmény, apám zsidó,
Én meg - érthető okokból - magyar vagyok.

Anyám örmény, apám zsidó,
Én magyarnak születtem.
Magyarul beszélek, mint akárki más,
Mégis hiába vagyok magyar,
Ha nem lehetek magam.
Mert én ÉN vagyok, és nem más!
Nem vagyok rosszabb, csak más.
Ezért nehezen, de el kell fogadnom (a) mást is.
Azok, akik nem mások, még nehezebben
Viselik a mást.
Talán ezért vagyok, aki vagyok.
Anyám örmény, apám zsidó,
Én magyarnak születtem.

Anyám örmény, apám zsidó,
Én magyarnak születtem.
A múltamból tápiálkozik a jövőm,
És a jelenem is lassan már a múlt.
Múlandó testembe az örök lélek szorult,
Túlélve önkényt és diktatúrát,
Nyomort és rendszerváltást.
Testem a népkonyhákon táplálkozik,
Lelkem a szebb, jobb jövőről ábrándozik.
A jövőm - remélem - tiszteli a közösséget és az értéket.
Becsüli az egyént és a szabadságot,
Mélyen demokrata és toleráns.
De a jövő csak álom,
Múlt s jelen kényszerképzete.
Anyám örmény, apám zsidó,
Én magyarnak születtem.

Nagy Ákos - Zártosztály -

Sportmez-embléma-pályázat

II. forduló

Na, ez is megvan! Második nekifutásra megszületett és hivatalosan is elfogadásra került az iskola sportmez-embléma terve.
A suli közel 200 iskolapolgára közül 160-an (!) adták le szavazatukat a nekik legjobban tetsző tervre. Az első menetben mindössze 5 alkotó 7 művét bírálta el a zsüri (nem volt nehéz dolga!), a nyílt szavazásra "már" 6 tehetség 9 pályaművel érkezett be. Azonban közülük 4 rajz már szerepelt előzőleg, és a vállalkozó kedvű alkotók száma sem sokkal bővült, 3 új versenyző próbált szerencsét.
A fenti számok tükrében engedtessék meg egy kis fanyalgás. Nagyon elkeserítőnek tartom ezt a szerény érdeklődést. Sportnyelven szólva: a labda fel volt dobva, ám nagyon kevesen próbálkoztak a leütésével. Pedig merem remélni, hogy ennél azért több tehetség van iskolánkban. Amikor kollégáimmal is megosztottam elégedetlenségemet, ők is csak hasonló érdektelenségről tudtak beszámolni, már ami az iskola egyéb, eddig kiírt pályázatainak fogadtatását illeti. Persze ez nem vigasz számomra, sőt, és nem is minősítheti a pályaműveket. Ám több induló több rajza emelte volna a pályázat (és az iskola) színvonalát, és a nagy számok törvénye alapján többből nagyobb biztonsággal lehetett volna a legjobbra szavazni.
Ugyan a győztesnek nem ígérhettünk ciprusi utazást vagy álomkocsit, de azt hiszem, a tét így sem volt kicsi, hogy ti. kinek a sportemblémájával feszítünk (iskolánk színeiben) a Politechnikumot képviselve a különböző rangadókon.
Na de elég a sírásból!
Az első helyezett díja természetesen (ha megcsinálta, hát viselje!) egy - majd elkészülő - mez örökbe.
Köszönet és gratuláció a pályázóknak és nem utolsósorban a szép számmal megjelenő szavazóknak (nélkülük ez a pályázat nem jöhetett volna létre), valamint Juditnak és Tibornak, akik bábáskodtak a szavazás technikai lebonyolításánál és Csoncsinak a plakátokért.
Végül illesse a szó a három helyezettet. Nyilatkozzanak, mi a csudát fejez ki rajzuk, mi a véleményük a másik két "rivális" alkotásáról és általában a pályázat színvonaláról.

Sportbaráti üdvözlettel:

Pest, 1993. I. 12.

Szabó László

Az I. helyezett véleménye és terve

Na végre, egy igazi pályázat! Mi tagadás, a TT jól kitalálta, hogyan mozdítsa ki az iskolára jellemző közönyből a diákságot: jól megszavaztatott mindenkit.
Kicsit kételkedtem, amikor legutóbb nem hirdettek eredményt, mondván: lesz ez még jobb is. Hát tényleg jobb lett: újabb pályázatok érkeztek, (no persze korántsem annyi, amennyi ebből a társaságból kitelnel) újabb lehetőségek a választásra. A második megkérdezésre én is megpróbáltam.
Mitől lett ilyen? Elsősorban Rózsa Gézától. A felirat az Ő munkája, én csak felhasználtam. A kiinduló alap az volt, hogy a Politechnikum sportolóinak készül az embléma, tehát mindenképpen hasonlítani kell az iskola emblémájára. Tervemen (Géza tervén) ez a feliratban és az egész elrendezésben tükröződik. A másik alapelv az egyszerűség. Messziről is nézzen ki valahogy... A harmadik a sokrétűséget hivatott kifejezni (közelről is nézzen ki valahogy...). Így ez lett belőle. Illetve remélem, lesz még módom változtatni, hiszen azóta jó néhány változat készült már, amelyek nekem jobban tetszenek, mint amit láttatok.
Feltűnő az első három helyezett pályamű közötti hasonlóság, és nagyon örülök, hogy az iskolapolgárok nagy részének is ez tetszik. Az, hogy pont az én pályázatom nyert, nem jelent győzelmi élményt, én egy másik tervnek drukkoltam (szavaztam is rá, csak kevés volt).

Remélem, a Politechnikumban kiírásra kerülő többi pályázat is legalább ilyen sikeres lesz, bár a magam részéről jobban örültem volna, ha egy olyan terv győz, ami jobb, mint az itt bemutatottak, csak valamiért nem született meg, nem készült el...

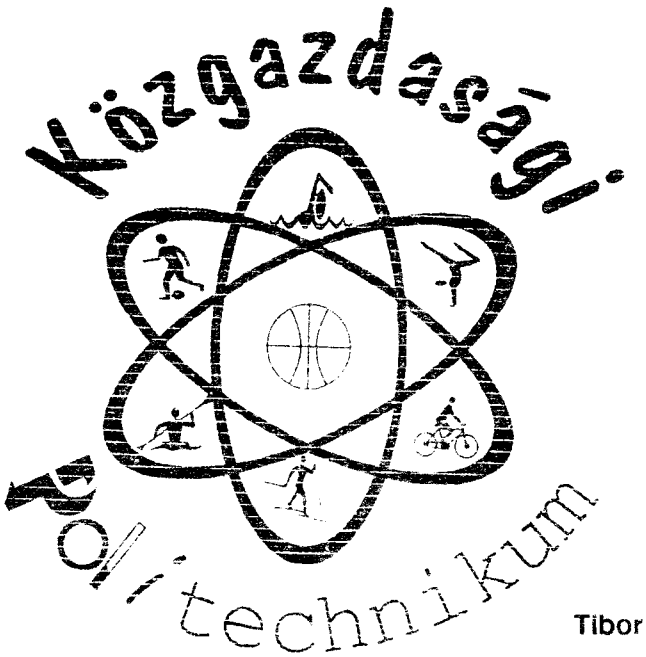

Tibor

A II. helyezett véleménye és terve

Tavaly két fordulóban is megrendezésre került a Sportmez-embléma pályázat. A nyertes pályamű (Tibor alkotása) a brüsszeli világkiállítás emblémájára emlékeztet. Itt elektronfelhőben úszkálnak sportolók. Középen (az atommag helyén) egy kosárlabda található. A hagyományos szimbólumot ily módon ötletesen gazdagította.
A második helyezettről ugyan nem volt szándékomban írni (én készítettem), de Szabó László tanár úr erősebbnek bizonyult szerénységemnél. Én egy polipot rajzoltam, ami karjaiban sportszereket tart. Ez részben utalás iskolánk nevére, részben csapatunk verhetetlenségére (ld. az eredményeket!) és sokszínűségére.
A pályázaton való indulást a győztest illető "értékes jutalom" motiválta.
A harmadik helyezett műve (Rózsa Gézáé) erősen emlékeztet a Politechnikum emblémájára. De ez adja a bukéját az egyébként furcsa képzavarnak.

Sporttársi üdvözlettel:

Lakos Dani - KáOsz -

A III. helyezett terve és véleménye

A LOGO figura a miénk. Vagyis mi ő vagyunk.
Elsődleges célom volt egységesíteni emblémálnkat - ettől személyesebbé válhatnak.
A LOGO figura a Politechnikum. Ő a tervemen sportol. Tehát:
"a Politechnikum sportol".
A tervem a sportoló Politechnikum.

A POLI-P jó. Több, hiszen a Politechnikumról is szól, amely nyilván többágú, mint a csak kosárlabdázó bárki. Viszont nem LOGO...

Az atom óriási. Rám atomi erővel hatott - ezért én magam is majdnem rá szavaztam (végül csak elfogultságom döntött magam mellett).

Nem tartom a népszavazást megfelelőnek. Talán a népszavazás eredményét figyelembe vevő polgári zsürinek adnám az ilyen döntési jogokat inkább.
Felmerült bennem egy pályázati terv, melyet kis rásegítéssel megszavaztatva borzasztó végeredmény sült volna ki (talán egy gorilla sem rossz?!).

Meg akartam nyerni s szerettem volna közelebb hozni magamhoz szegény kizárt LOGO-t.

Köszönettel:

Rózsa Géza

SPORTMEZ - EMBLÉMÁK

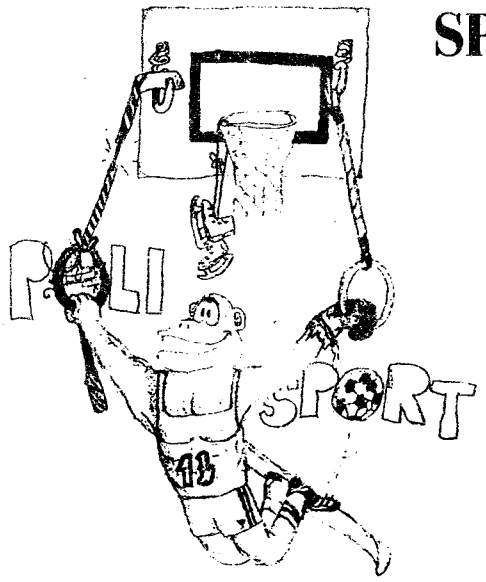

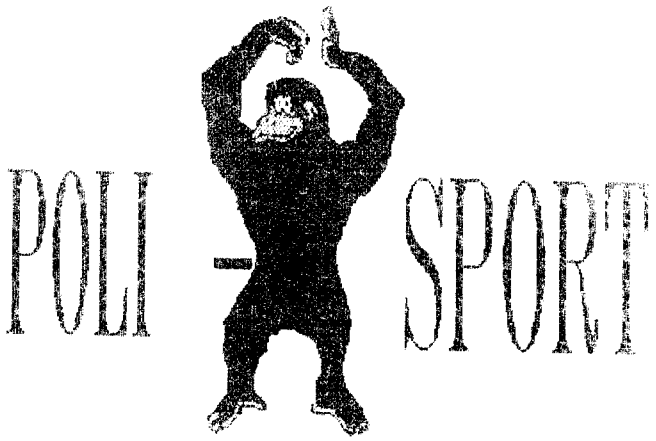

IV-V. hely: **Bálind Dénes** - Ügyosztály -

VI. hely: **Lakos Dániel** - KáOsz -

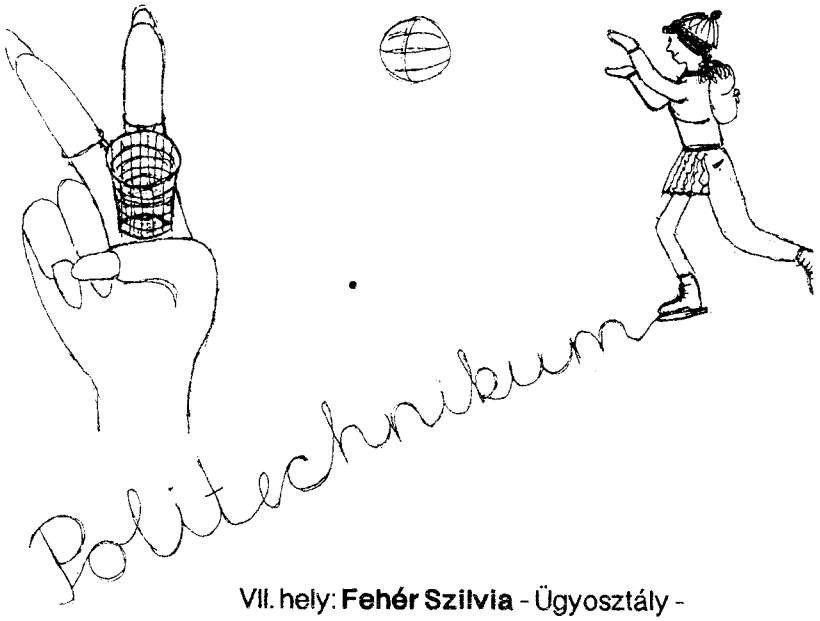

VII. hely: **Fehér Szilvia** - Ügyosztály -

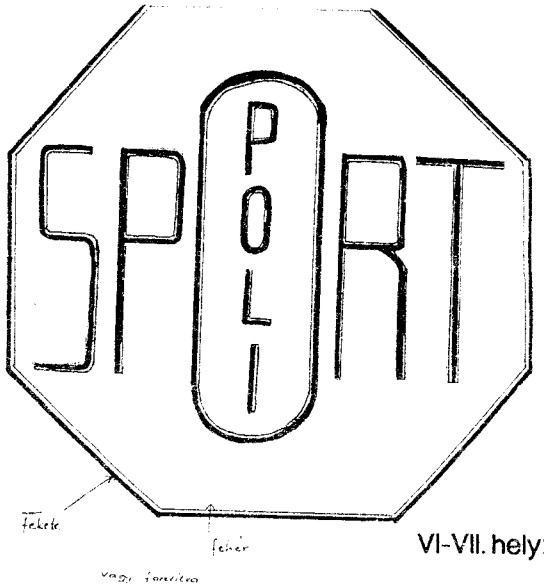

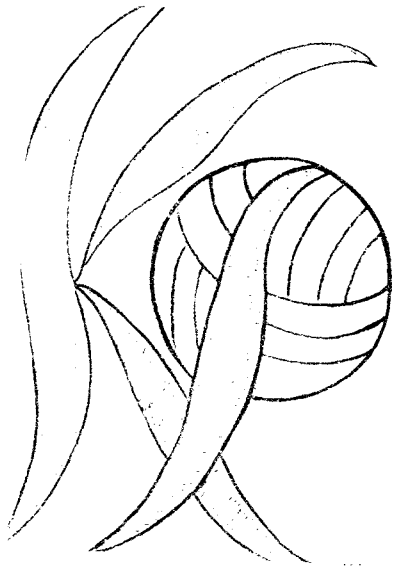

VI-VII. hely: **Csörgöl Ákos** - MP -

Fénymásolt példány!

PETÍCIÓ
NYILATKOZAT

Melyben alulírott kijelentem, hogy szeretném megvalósítani a Közgazdasági Politechnikumban a LOVAS sport klubbot, és részt veszek annak edzésein.

1 Gaspár Éva
2 Orsós Petra
3 Kovács Katalin
4 [redacted] Deák Tamás
5 Kerecsen Andrea
6 Berzsenyi Anett
7 Papai Barbara
8 Illés Krisztina
9 Lénárt György
10 Rudi
11 Fehér Zsuzsanna
12 [illegible]
13 Kiss Mariann
14 Illés Márta
15 Gyurgis Mari
16 Szabó Lori
17 Orbán Zsuzsanna
18 Fodor Zsuzsanna
19 Szauter Judit
20 TÓTH Lilla
21 Bodics Krisztina
22 Gigler Tímea
23 Miklós Ildikó
24 Nyári Lilla
25 Kerecz Krisztina
26 Bártfai Ágnes
27 [illegible]
28 [illegible]
29 Murvai Péter
30 Jónsi Kira
31 Bíró Ildikó
32 Kiss Krisztina
33 Kerecsen [illegible]
34 Nagy [illegible]
35 Bulyáki Eszter
36 Tóth Boglárka
37 Kovács Anikó
38 Nagy Judit
39 [illegible]
40 [illegible]
41 [illegible]
42 [illegible]
43 [illegible]
44 [illegible]
45 [illegible]
46 THE KING [illegible]
47 Rózsa András
48 Lázár Zsuzsanna
49 Kovács Krisztina
50 Szép [illegible]
51 Kerecsen Judit
52 Kerecsen Judit
53 Szép Anita
54 [illegible]
55 Bogár [illegible]
56 Uzsoka Andrea
57 Király Ágnes

Tisztelt Gáspár Éva!

Ön egy sor diáktársa aláírásával petíciót nyújtott be nekünk azzal a nemes elhatározással, hogy 56-od magával szeretné megvalósítani - nyilván segítségünkkel - a Politechnikumban a Lovas sportklubot, és annak edzésein részt is vennének. Mi, testnevelők ezt az elhatározását - mint minden, különösen a diákság részéről szerveződő szándékot - nagyon tiszteljük. Ám engedtessék meg néhány észrevétel, egyrészt a petíció formai megjelenésével kapcsolatosan, másrészt hadd hívjuk fel figyelmét - figyelmüket - néhány szigorú realitásra, ami miatt nem tudjuk felvállalni ügyüket, így sem mi, sem az iskola nem támogatja a klub megvalósítását.

1. Természetesen a levél tartalmából tudjuk, hogy kik is a címzettek, ám illett volna megszólítani valamelyikünket.
2. Igazság szerint ez a - nem is tudjuk, minek nevezzük - papiros féle első látásra nemhogy válaszra, de még elolvasásra sem lenne érdemes. Ha Önök ugyanis komoly szándékkal valamilyen kéréssel fordulnak hozzánk, elvárható, hogy nem egy hadak útját megjárt, olvashatatlan aláírásokkal (vagy talán néhányan a nevüket nem vállalják?), becenevekkel megtűzdelt, füzetből kitépett lapon, hanem egy normális, kulturált formába öntött, küllemében is megfelelő írással tegyék ezt. Sajnálatos, hogy ez a sok aláíró közül senkinek sem szúrt szemet. Kérésük már ezek miatt is komolytalannak tűnik.
   De mivel úriember nem vaddisznó, ezért válaszolunk Önöknek. Lám így is lehet.
3. Az olvasható aláírások tulajdonosai között jó néhányan szerepelnek olyanok, akiknek bizony a testnevelés órai hozzállásuk, munkájuk enyhén szólva is kívánni valót hagy maga után. Egy 45 perces óra joggal elvárható minimális követelményeinek túl gyakran képtelenek megfelelni, fegyelmezetlenek, passzívak.
4. Emlékeztetni szeretnénk Önöket, hogy az év elején alapos felmérést végeztünk arra vonatkozóan - persze felhívva a figyelmet a realitásokra, az iskola személyi, tárgyi és anyagi lehetőségeire, hogy ki milyen sportágban szeretne tevékenykedni délutánonként, ha az idő nem lenne korlátozó tényező. Nos, akkor - talán a fent említettek miatt is - érthető módon nem szerepelt a lovaglás, persze ha mégis felmerült volna, akkor sem tudtunk volna rábólintani.
   Az érdeklődés felmérése után már komolyan kellett jelentkezni. Ezekből a "komoly" jelentkezőkből alakultak ki a ma "működő" szakköreink. A nagy nehezen beindult sportkörök csak néhány lelkes tagot számlálnak, egyébként döglődnek, jobb esetben is csak vegetálnak. A terembérletért, a külön szertár fenntartásáért sok pénzt fizetünk, s a szerény érdeklődés, az itt is fellelhető hanyag, "járok, ha kedvem van" hozzállás (tisztelet a kivételnek) miatt egyes csoportok megszüntetése fenyeget, és így nagyon nehéz érdemi munkát végezni.
   Ugyanakkor a petíciót aláírók közül megint csak vannak jó néhányan, akik jelentkeztek valamelyik ma "működő" sportkörre, ám nemhogy "lekoptak", de még egyszer sem jöttek el. Attól, hogy most nevüket adták egy petícióhoz, komolyabb lesz a hozzáállásuk, mondjuk a lovagláshoz? Nem hisszük. Ugyanis azt gondoljuk, hogy a hiba sokaknál az alapvetően rossz hozzáállásban és nem a lehetőségekben van.
5. Vajon belegondoltak abba, hogy egy lovas sportklub fenntartása, működtetése milyen személyi, anyagi feltételekkel jár? Bizonyára járatlanságuk az oka, hogy nem tudják. Ugyan lóberkekben mi sem vagyunk tapasztaltak, de azért az sejthető, hogy nem olcsó dolog, ha csak a lovak fenntartási költségeit, helyigényét, az oktatók fizetségét (bár ez a legkevesebb) számoljuk.
   Iskolánk ennél filléresebb gondokkal küzd, a mindennapi feltételek, a tanításhoz ma és holnap alapvetően szükséges feltételek megteremtésével.
   De azért mindent megtesz. Tehát egy iskola életében is megvan a gazdálkodás ésszerű fontossági sorrendje. Mint ismeretes, megvettük az épületet, emiatt adósságaink vannak, s bár istállónk nincs, de van saját otthonunk. És ez nem kis szó! Az iskola további felújítási munkákat igényel, ráadásul évről-évre a tanulólétszám növekedésével hozzáépítésre, új tantermekre lesz szükség. De hogy saját házunk tájáról beszéljünk vagy inkább keseregjünk, nincs saját tornatermünk, aminek nap mint nap isszuk, isszák a levét. Megépítése sürgős. Ez is legalább 50-60 milliós beruházás, ami egy szélesebb kört, az iskola összes tanulóját, mindennapjait érintő jogos igény, és ezek mellett egy lovasklub megteremtése vagy csak finanszírozása nem reális igény, mi több abszurd.
   Legalábbis a jelen helyzetben.
   Nos, ezek a mi legfőbb meglátásaink, érveink.
   Mi, testnevelők továbbra is igyekszünk kéréseiket meghallgatni, azoknak próbálunk eleget tenni, a lehetőségek maximumát nyújtani. Reméljük, hogy tantárgyunk végre állandó otthonra talál, jóval több sportágnak tudjuk megteremteni - ha lovaglásnak nem is - a feltételeit. Bár ki tudja? Talán egyszer megengedhetjük magunknak. De egyelőre ez csak álom. És addig is szálljunk le a földre. Még mielőtt aláírás-gyűjtés kezdődne - mondjuk egy sárkányrepülő- vagy jégkorongklub megvalósításához.

Ezt az írást közzétesszük a Poligráfban is, hisz válaszunk 56 társának is válasz egyben.

Üdvözlettel:

Budapest, 1993. január 11.

Molnár Lajos - Szabó László
testkultúra tanárok

Mottó: "Ha nem tudod, hogy egy gombafajta ehető-e vagy sem, akkor meg kell főzni az egészet. Eszel belőle egy kicsikét, és vársz másnapig, figyeled, vannak-e rossz hatások. Ha nincsenek, eszel még egy kicsit, és végül megtudsz valamit."

John Cage

Az őserdő rejtélye

1952. március 2-án egész nap esett az eső. Délután négykor is verték az esőcseppek az ablakot, amikor egy nemzetközi biológus csoport az utolsó megbeszélését befejezte. Mindenki szállására sietett, mert másnap korán reggel indultak Afrika esőerdejébe. A nyolctagú csapat olasz, francia, angol, német, holland és magyar képviselőkből tevődött össze. Kutatásuk célja: a természet számára hasznos baktériumok keresése, felfedezése, hogy a növény- és állatvilág dúsabb szaporodásba csapjon át.

Március 3-án hajnali 5 órakor szállt fel velük a gép, és 12 óra múlva Luandában ért földet. Innen a tudósok csoportját külön helikopter szállította tovább.

Már két órája gyönyörködtek az alattuk elterülő csodálatos tájban, amikor esti sötétség borult rájuk. Erősen dörgött és villámlott, ráadásul hatalmas erejű szélroham próbálta őket céljukról eltéríteni. Az erős katonai helikopter minden külső hatásnak ellen tudott állni. Egyszer csak óriási csattanás hallatszott, és a sötétséget vakító fénycsík szakította ketté. A gyakorlott pilóta néhány perc múlva közölte, hogy a villám belecsapott a gép végébe, ami már lángokban áll. Ezért sajnos kényszerleszállást kell végrehajtaniuk.

Liánokba kapaszkodva értek földet valahol az esőerdőben, mert ejtőernyőik fennakadtak a tízméteres fák koronáiban. Legelőször alkalmas helyet kerestek sátruk felveréséhez. Élelmiszerkészletük és felszerelésük nagy része a géppel együtt megsemmisült. A maradék konzervekből vacsorát készítettek, és nyugovóra tértek.

Amikor felébredtek, mindannyian gúzsba kötve találták magukat. Halkan találgatták, kiknek a hatalmába kerültek, amikor fellebbent a sátor ajtaja, és egy félig ember, félig állat alakú lény állt előttük. A kétlábon járó oroszlán megszólalt, és csodálatos módon mindenki értette, amit mondott.

- Hogyan lehetséges ez, hiszen mindannyian más-más nyelvet beszélünk? - kérdezte a magyar Kovács Gyula professzor.

- Mi a természet nyelvén beszélünk, és ezt minden élőlény megérti, még akkor is, ha sohasem hallotta szavunkat korábban.

Hamarosan még néhány ilyen teremtmény surrant be a sátorba. Nagyon szelíden viselkedtek. Később kiderült, hogy aki elsőként jelent meg, ő ennek a különleges fajnak a vezetője. Közölte a kutatókkal, hogy ha nem viselkednek ellenségesen, akkor megszabadítják őket kötelékeiktől. Az emberekben kíváncsiság tombolt, és szinte egyszerre - ki-ki a maga anyanyelvén - kérdezgették a vezetőt. Ő türelemre intette őket, és megnyugtatta valamennyiüket, hogy mindenről mesélni fog nekik, de előbb egyenek és helyezzék magukat kényelembe. A különféle ételek nagyon ízletesek voltak, és mint kiderült, minden növényekből készült.

A kutatók sorjában választ kaptak kérdéseikre:

- Történelmünk 200 évvel ezelőtt kezdődött - fogott bele mondandójába az oroszlánoid -. Idegen lények érkeztek a Földre, és kromoszóma-műtéteket végeztek. Így születtek meg társaim és én is egy oroszlán és egy ember keverékeként. Nálunk mindenki egyenlő. Hiszünk a természet erejében, a rombolás távol áll tőlünk. Ünnepeink, szertartásaink minden évben ahhoz az alkalomhoz kapcsolódnak, amikor "létrehoztak" minket. Ekkor pihenünk, táncolunk, énekelünk, egyébként minden nap dolgozunk.

Tevékenységünk célja, hogy az élő természet (a növények és az állatok) minél nagyobb területen tudjanak létezni a Földön. Sajnos az ember az infrastruktúra fejlődésével írtja az esőerdőt. Mi szeretnénk ezt a pusztítást korrigálni, hiszen a Föld oxigén-ellátását az esőerdő biztosítja. A tudomány, az oktatás és a nevelés középpontjában az élővilág megmentése, egyensúlyának biztosítása áll. Nekünk ez a legfontosabb...

Legfőbb táplálékunk a kiszárított, maláriát terjesztő szúnyog, de ezenkívül bizonyos növényeket is fogyasztunk. Például egy igen értékes apró gombafajtát, melynek spórái serkentik a növények és az állatok szaporodását.

Az emberektől, pusztításaiktól távol akarunk maradni - fejezte be ismertetőjét a furcsa lény.

Másnap ébredéskor a biológusok úgy érezték, mintha több napot átaludtak volna. Előmászván sátrukból idegen táj fogadta őket: a szavanna szélén, tőlük nem messze egy kis törzsi falut vettek észre.

Hamarosan visszatértek Luandába, majd Európába. Amit az esőerdőben hallottak, azt mind a mai napig nem felejtették el. Azóta sem tudják, álom volt-e, vagy valóság, de a hatása kézzelfogható: fokozott lendülettel, kitartással tesznek meg mindent a természet védelme érdekében, az élet eltiprása ellen.

Cser Orsi - Zártosztály

A zenefajtákról

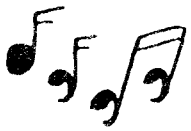

1.

Véleményem szerint nagyon nehéz különbséget tenni az egyes zenefajták között.
A szimfonikus zenedarabok - érzésem szerint - csak egy zeneileg művelt, előképzett csoportnak érthetők igazán. Mégis hangulatunktól függően nagyon tud pihentetni egy-egy szép mű (például Vivaldi: Négy évszak).
Az opera mint zenei műfaj szintén a komolyzene világába tartozik, és az ismertebb operákon kívül (mint például a Carmen) számomra bizony elég nehéznek tűnik. Sokkal kellemesebb és pihentetőbb fülemnek a "modern opera", a musical, mert érzésvilágomhoz az ún. könnyűzene után ez áll legközelebb. Mint zenei műfaj említésre méltó az operett, de ez ma már elég giccsesnek hat, inkább csak nagyszüleink zenéjeként tartom számon.
Végezetül a könnyűzenéről kell szót ejteni, ami a korosztályomat leginkább érdeklő műfaj. Ha valaki belegondol, ez sem lehet olyan "könnyű" muzsika, hiszen szép zenei hangzásokat és hozzátartozó jó szövegeket sem lehet könnyű komponálni.
Sokan támadják ezt a műfajt, de szüleim elmeséléséből tudom, hogy a ma már örökzöld és szimfonikus zenekarokra is átírt Beatles számokat 20 évvel ezelőtt még "őrültek" je-je-jéző zenéjének nevezték.
A zene - úgy, mint sok minden más - ízlés és műveltség kérdése, tehát minden vállfaja kedves, szórakoztató, pihentető egy-egy rétegnek. Elítélni ezért nem szabad egyiket sem. Talán ez az iskola segít minket eligazodni, sőt megkedvelteti korosztályunkkal a "komolyabb" zenét is.

Kósa Judit - KáOsz -

2.

Hogy van-e különbség a zenefajták között? Természetesen van.
Léteznek olyan zenék, amelyeket több évszázaddal ezelőtt szereztek zeneszerzők. Az ilyen művek egy része máig fennmaradt, most is hallgatják azokat, és nagyjából minden művelt ember ismeri.
Lehet, hogy azok a zenék, amelyek most értékesnek számítanak, régen nem voltak azok. Például ha Strauss az 1800-as években komponált egy új, gyors és modernebb művet, azt az akkori maradi idősek túl gyorsnak és modernnek tartották. Tehát idő kell ahhoz, hogy egy mű ismertté és értékessé váljon.
Van olyan dal (főleg a 20. században), ami mikor megjelenik, nagyon ismert és "fülbemászó" lesz, de néhány éven belül letűnik és elfelejtik. Legfeljebb annak a számára marad értékes, aki kimondottan azt az irányzatot szereti.
Általában minden embernek megvan a saját kedvenc irányzata. Természetesen mindenkinek ez az értékes zene.
A könnyűzenét szerintem azért nevezik könnyűnek, mert ahhoz nem kell különösebb hangulat, hogy azt hallgassuk. A komolyzene már igényel egy kis odafigyelést, komolyságot és meghatározott hangulatot.

Szakács Melinda - KáOsz -

3.

Hogy van-e értékbeli különbség a zenék között? Ez igen nehéz kérdés, hiszen különbség biztosan van, de hogy kinek melyik értékesebb, ezt egyéne válogatja.
Általánosan elfogadott dolog a közvéleményben, hogy a komolyzene értékesebb a popnál vagy a rocknál, pedig ez egyáltalán nem így van. Mivel a komolyzene régebben született, volt ideje "megérni", és így értékesebb, hiszen az antik bútorok is sokkal drágábbak, mint a szériabútorok. De sokan vannak, akik megtehetnék, hogy antik bútort vásároljanak, és mégis modern bútorokkal rendezik be lakásukat. Így a rock- és a popzenének is nagyobb a népszerűsége.
De nem ragadhatunk le ennél a néhány műfajnál, hiszen ott van a népzene, és a rocknak is vannak különböző műfajai.
Véleményem szerint ne rangsoroljuk a különféle zenei műfajokat, hiszen ezekről mindenki másképp gondolkodik. Számomra a jó zenék az értékesek, ez lehet pop, rock vagy akár komolyzene.

Kozári István - KáOsz -

4.

A Pink Floyd - egyik kedvenc együttesem - nehezen sorolható zenei irányzatokba. Egy merész kísérlettel lehetne a heavy metal ősének tekinteni. Gyakran használnak fantasztikus hatású effekteket, melyek még a zenétől is távol állnak. A Pink Floyd zenéje hatásvadász, ugyanakkor nagyon jól van megcsinálva. Az egész életműben visszatérő, már-már önmagukban is jelentéssel bíró dallamfoszlányok, szavak, zajok szerepelnek. Zenéjükben van valami sajátos lüktetés: gyors-lassú, monoton-hisztérikus, disszonáns hangzavar váltakozik borongós melankolikus dallamokkal. Lemezeiken soha nincsenek a számok elválasztva egymástól. Jól kihasználják a sztereó-hatás adta lehetőségeket: egy légy, autó vagy bomba átmegy egyik fülemtől a másikig - és majd' összecsinálom magam.
Készítettek filmeket is. Én csak a Falat láttam közülük. Kevés olyan film volt, ami ekkora hatást váltott volna ki belőlem, mint ez a musicalnek titulált - ha lehet így fogalmazni - videoclipp-gyűjtemény, csakhogy teljesen összefüggő számokkal, egy történetet kialakítva.

Lakos Dani - KáOsz -

A VV egyik kommunikációóráján közös alkotásra került sor. (Úgy látszik, bevált ez a módszer!) Egy-egy elindított gondolat ihlette a szomszéd mondandóját. Így születtek az alábbi mesék:

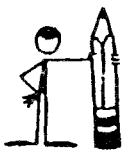

KÖZSZÜLEMÉNYEK

1.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy öregasszony. Neki volt egy kis rosszcsont unokája. Ez az unoka nagyon szerette a lekvárt, de csak a szamócalekvárt akácmézzel. De az nagyon drága volt, és így nem vehettek. Ám ha vehettek is volna, akkor sem ehetett volna belőle az unoka, mert kiütést kapott volna tőle. De ha kiütést kap, akkor nem kellett volna suliba mennie. És ha nem ment volna suliba, akkor dolgozatot sem kellett volna írnia. És ha nem ír dolgozatot, nem kapott volna egyest. És ha nem kap egyest, akkor nem bukott volna meg. És ha nem bukik meg, akkor nem kellett volna évet ismételnie. Ha nem lett volna évismétlő, akkoron a szülei magukkal vitték volna Amerikába. És Amerikában ehetett volna szamócalekvárt akácmézzel. Ott már nem kapott volna kiütést...

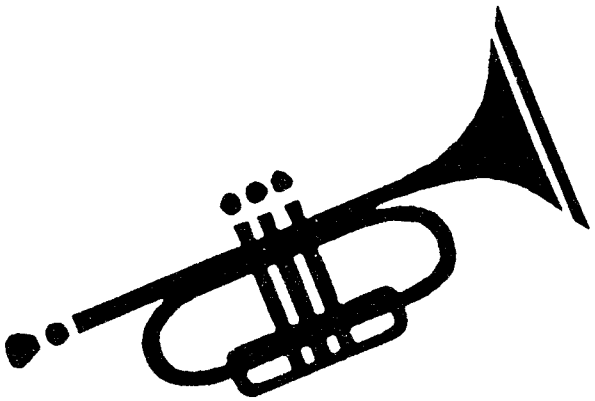

2.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg, őszhajú nagynénike. Egy sátorban lakott a hármas metró egyik aluljárójában. Egyszer esett az eső az aluljáróban, és beázott a sátor. Ekkor a néni elővette a három méteres kötőtűjét. Megtámadta vele az újságárust, és elfoglalta a bódéját. Az újságárus elkotródott, és a nénike beköltözött a bódéba. Egyszer arra járt egy rendőr. A nénike a rendőrt is megtámadta. folyt a vér, csak folyt, végül már az egész aluljárót elárasztotta. Ám a krimik íratlan szabálya szerint megjelent egy okos-eszes, valamint legyőzhetetlen nyomozó. Ez a nyomozó megitta az összes vért, és zavartalanul folyt tovább a közlekedés.

3.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy bolha. Foglalkozására nézve trombitás volt, s mint ilyen, bevette magát egy elefánt fülébe. A fül egy kicsit nagy volt neki, és ha egyet kiabált, visszhangzott az egész. Ez a trombitás bolha egy napon elkezdett trombitálni. De berekedt. És belehalt volna betegségébe, ha nem vett volna be egy Aspirint.

4.

Az Óperenciás-tengeren túl élt egyszer egy iciri-piciri kis sündisznó. Ez a sündisznó elment vadászni. Meglőtte, hazavitte, megsütötte, min megette. Jól is lakott vele. Majd gyomorrontást kapott, és belázasodott. Betért hozzá jó öreg barátja, a hétfejű sárkány és Hókusz-Pókusz a macskájával, Sziamiaúval. Nemsokára befutottak még a hupikék törpikék és a világ harmadik leggonoszabb embere: Dzsoki a Dallaszból. Gyorsan bedobott a mikróba egy pizzát, de Hoki-Poki megpróbálta ezt megakadályozni. Tetőfokára hágott az izgalom. A törpikék elfogták Hoki-Pokit, és a pizzát újra betették a mikróba. A pizza megégett, így hát égett pizzát falatoztak. Hozzá bólét ittak. Aztán megették a süteményt is...Végül hazamentek. Így végződött a sünike, a hétfejű sárkány, HókuszPók, a hupikék törpikék érdekfeszítő története.

5.

Az akarok lenni, ami akkor voltam, mikor az akartam lenni, ami most vagyok. Ha nem lennék az, aki vagyok, baj lenne. Ha ezt a gondolatot kilövöm az űrbe, lehet, hogy reagálnak rá a marslalók. Most már csak azt kellene megtudni, hogy a marslakók tudják-é, kicsodák is ők tulajdonképpen. Ők is föltették a kérdést maguknak: Mi lenne, ha az akarnék lenni, ami akkor voltam, amikor az akartam lenni, ami most vagyok? Akkor az lennék, ami most vagyok - vonták le a következtetést. És mi lenne, ha nem azok lennének, amik akkor voltak, amikor még nem voltak...?

6.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy lapostetű. A fejébe vette, hogy elmegy vadászni. Ment, mendegélt az erdőben, és egyszer csak meglátott egy oroszlánt. Az oroszlán is meglátta őt. Nézték egymást. Közeledtek egymás felé, és csak meredtek, meredtek egymásra. Mikor jól megnézték egymást, elmentek. Ám mikor elhagyták egymást, rájöttek, hogy megszelídítették egymást. Ez volt a Kisherceg gyönyörű, érzelmes történetének hatása. Gyorsan visszatértek a találkozás helyszínére mind a ketten. Megint egymás szemébe néztek. Egyszer csak nagy dolog történt:

- Nyugodt lélekkel költözz belém, kedves kis lapostetű - tört ki az oroszlán.

- Én utálom az oroszlánokat - üvöltötte a lapostetű, hogy beleremegtek a fák a szaharai sivatag kellős közepén...

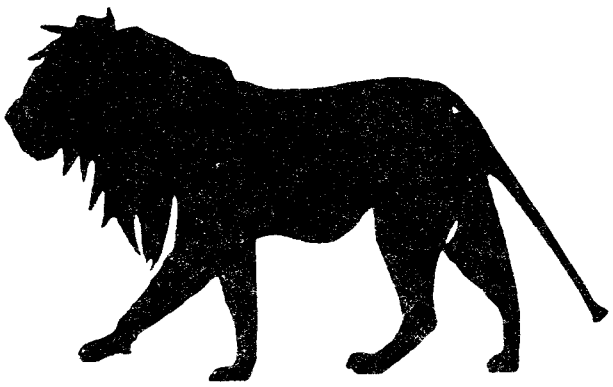

7.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ember. ez az ember tök buta és nagyon ronda volt. Elhatározta, hogy valamilyen úton-módon szépségre tesz szert. Fogta magát, és elment a Caola szépségszalonba, ahol megszépítették. A régen csúnya ember most gyönyörű gigolóvá változott. De elkezdtek hullani a fogai és kiestek a kezei. Ekkor visszament a Caola szépségszalonba és beolvasott az igazgatónak, majd beverte a pofáját. Nem ám kézzel, hanem jobb eszköz híján lefejelte...

8.

Egyszer volt, hol volt, hol nem volt, de lehet, hogy mégis volt, ám nem biztos, hogy volt, csak remélem, hogy volt. Valószínűleg volt, mert különben nem lett volna. Egyébként kell, hogy legyen, mert ami volt, az van, és ami van, az lesz, és ami lesz, az volt, tehát van. De mi volt? A volt és a lesz kérdése filozófiai probléma. Így a mese vége felé elárulhatom, hogy csak kamu az egész. A mesét az osztály megírta, levonhatjuk a következtetést...

A költöző madarak rendje

Egyszer már meséltem az Egyesült Állatokról. Most ennek az országnak egy érdekes, sok mendemondával, misztikummal, szertartásokkal, mágiával, hiedelmekkel körülvett társaságáról: a vándormadarak rendjéről írok nektek.

Régen ebben az országban (mint előző tudósításomban már említettem) az állatok nem éltek békében, külön "városállamokat" szerveztek, sőt még az egyes városállamokon belül is sok volt a békétlenség. Így a madarak között is.

Valamikori uralkodójuk, Süket Fajd Kakas király parancsba adta határaik lezárását, és előírta alattvalóinak, hogy senki nem hagyhatja el területüket. Ez a szabály a szabad költöző madarakat rendkívül keményen érintette, hiába jött el az ősz, jött el az ősi ösztönükön alapuló költözés ideje, a király parancsa tiltotta a távozást.

Ebben az időben élt Gólya Kalifa, az elismert bölcs és költöző madár. Békétlen társai állandóan őt keresték fel bánatukban. Őt is bosszantotta e buta, a madarak egy részét sújtó rendelet. Elhatározta, hogy a király e döntése ellen szervezkedést indít. Több ellenálló barátja: Fecske Villa, Daru Toll is mellé állt, és megalakították a költöző madarak rendjét.

E titkos társaság persze nyíltan nem léphetett fel, ezért misztikus, vallási köntösbe öltöztek, gyűléseiket holdtöltekor, bíborpalástba burkolózva, álarc mögé rejtőzve rendezték. Innen erednek a sejtelmes, mesébe illő történetek e rendről. Pedig a valóság egyszerűbb ennél. Az álarcok, rítusok elfedték a titkos társaság valódi célját: a szabad költözés jogának visszaszerzését.

A tagok száma egyre nőtt. Mire Fajd Kakas udvara rájött a dolog lényegére, a rend megerősödött, és sikerült a királyt buta rendeletének visszavonására kényszeríteni.

A rend a győzelem után is fennmaradt. Holdtöltekor megünnepelték sikeres akciójuk emlékét - ugyanúgy álarcban, bíborpalástban, mint szervezkedésük idején. A szabad tűz mellett ülve beszélték meg gondjaikat, s a megalakult bölcsek tanácsa gyakran orvosolta, segítette társait a bajok megoldásában.

A rend vezetője továbbra is a Kalifa. Helyettesei Villa és Toll vezér. A rend fő tanácsadó szerve a Bölcsek Tanácsa. Egy-egy bölcs egy-egy sejtet alakít ki, melynek tíz-tíz atomja van. Az atomokat a proton irányítja, tagjai az elektronok. Az elektronok egy-egy szavazati joggal, a proton pedig tízzel rendelkezik a döntések meghozatalában. A renddel szimpatizáló és a rendbe felvételre váró madarak alkotják az "elektronfelhőt". A rend e tagozódása rendkívül szigorú, csak a munkában való aktív részvétellel léphetnek előbbre a ranglétrán. Sem a tekintélyelv, sem a kor, sem a rendben eltöltött idő nem elégséges az előrelépéshez.

A rend ideológiájának alapja a szabad költözés, mindennemű szabadság támogatása, az élő környezet védelme, az egyenlőség biztosítása, békés egymás mellett és egymás felett (a levegőben) élés. Mindenkinek jusson elég bogyó, rügy, termés, rovar és giliszta, megfelelő lég- és lombtér, s ha ősi ösztönük megkívánja, vándorolhassanak is. Szabad fészeképítés, élő környezetválasztás. Más növények és állatok tisztelete, velük szimbiózisban, összhangban élés. Fellépés azok ellen, akik a fentieket tudatosan megszegik, párbeszéd azokkal, akik ezt tudatlanul teszik.

Legfőbb szertartásukat holdtöltekor végzik. Ilyenkor Kalifa meggyújtja a központi tüzet, melyre Villa és Toll dob száraz ágakat. Erre a jelre fellobbannak a sejtek apró tüzei. A madarak saját örömhangjaikat éneklik, majd a bíbort levéve a levegőbe emelkednek jelképezve a vándorlásra készülést. Visszatérésük után Kalifa előadja a hozzá eljuttatott újabb terveket. A vezérek felszólítják a protonokat, hogy kis tüzeik mellett tanácskozzanak, és véleményüket tárják a Bölcsek Tanácsa elé. A bölcsek visszavonulnak tárgyalni, addig az elektronok fejüket jobb szárnyuk alá hajtva melegednek a tüzek mellett. Az elfogadott tanácsokat szavazásra bocsájtják, és a megszavazott programokat a következő holdtöltéig kötelezőnek tekintik. Mindenki palástjába burkolózva, csőrcsattogtató hangok kíséretében változó irányban és magasságban fészkéhez tér vissza. Ilyenkor hiszik a kívülállók, hogy valami titokzatos bíbor madarak kísértenek.

Ezt követően fák erednek, pázsitok sarjadnak ki, virágok nyílnak ki titokzatos módon, folyók, tengerpartok tisztulnak meg, füstfelhők oszlanak el; kivirul a környezet. A beteg állatok segélyt kapnak, az elesettek váratlan táplálékhoz jutnak. "A bíbor madarak csodája" - emlegetik.

Most már tudjátok e csodák eredetét.

Fontos ünnepeik még a hold- és a napfogyatkozás, a nyári és téli napfordulók.

A társaság titkos, mai napig e titkosságot megőrizve működik. Nem babérokra vágyik, csak segíteni akar másokon, mert tudja, hogy így önmagán is segít. Jó környezetben, boldog madarak mellett ők is boldogan élnek.

Aki nem bújik a névtelenségbe, önnön babérokra tör, automatikusan kizárja magát a rend soraiból.

A rendnek mind a mai napig megvan a jelentősége, szerepe. A madarak földjén bár többségben voltak, de az Egyesült Állatok megalakulása után "csak" egy társasággá váltak a sok között. Törvényeiket, elveiket, szokásaikat megtartották, igyekeztek alkalmazkodni a lehetőségekhez és a körülményekhez. Felvették a kapcsolatot a többi állat hasonló szervezeteivel (természetesen a titkosságot megőrizve). Így jó viszony alakult ki a Zöld Hangyák, az Erős Galacsinhajtók Titokzatos Társaságával, az élesszemű Keselyűkkel, a Takarító Halak Rendjével. Tárgyalásokat folytatnak sok egyéb, hasonló elveket valló társadalmi állatszervezetekkel.

Felvették a harcot a Gatyás Galambok harci szervezete, a Solymok betanítottan Ölni Tudó Rendje és a Kakasok a Szemétdombon Társaság ellen.

Fontosnak tartják tudásuk átadását a fiatal nemzedéknek. Tanítják őket környezetismeretre, tájolódásra, égi és földi ismeretekre, hogy költözéskor ne tévedjenek el. Külön foglalkoznak az elsőéves költözőkkel.

Tudnék még mesélni a rend többi, még ismeretlen részletéről, de informátorom a titoktartást kérte tőlem.

Pancsovai Petra - FH -

A TROLIBUSZHOZ

Ha este az édesbús félhomályban,
zengő hangok keserű világában
rád várva eszembe jutsz.
Ó édes múzsám, trolibusz!

Mikor feltűnik a sarkon fényszóróidnak
világos csíkja, mely fényt hoz az
éjszakába,
elhalványulnak a csillagok.

Áramszedőid kecses vonala,
karosszériád robosztus alkata
még most is, annyi találkozás után
csodálatot ébreszt bennem.

De most baj van, érzem!
Nem jössz, s talán mint annyiszor,
kedves, bús verseket költőd hiába dalol.

Nem remélek, nem várom már jöttödet,
hisz van nálad szebb, jobb s talán csendesebb,
lemondok rólad fájó szívvel, és belepusztulok,
de elfelejtelek, mert felejteni akarok.

Ha este az édesbús félhomályban,
zengő hangok édes világában
rád várva eszembe jutsz.
Ó édes múzsám, villamos!

Halla Z. Gábor - KN -

Puskázási technikák

Mint köztudott, a diákság egyetlen olyan fegyvere, mellyel fel tudja venni a harcot a tanárok sorozatlövője (a dolgozat) ellen: a puska. Többféle puskát különböztetünk meg:

- padra írt puska,
- előregyártott dolgozat-puska,
- a láb között rejtőzködő puska,
- kétlövető puska,
- kalasnyikov
- és végül apuska.

A puskát csak töltve érdemes használni. Ha a puskánk nincs megtöltve, töltetlen puskának, ha töltve van, töltött puskának nevezzük. A puskánkat akkor biztosítsuk ki, ha a tanár háttal áll. Innen már csak egy lépés választ el minket a tüzeléstől. Egy jó célzás, és ... máris miénk a fődíj.

Ha esetleg a tanár a zajra hátrafordul, bátran mondható:

Ezt jól elpuskáztam.

Récsán Gábor - VV -

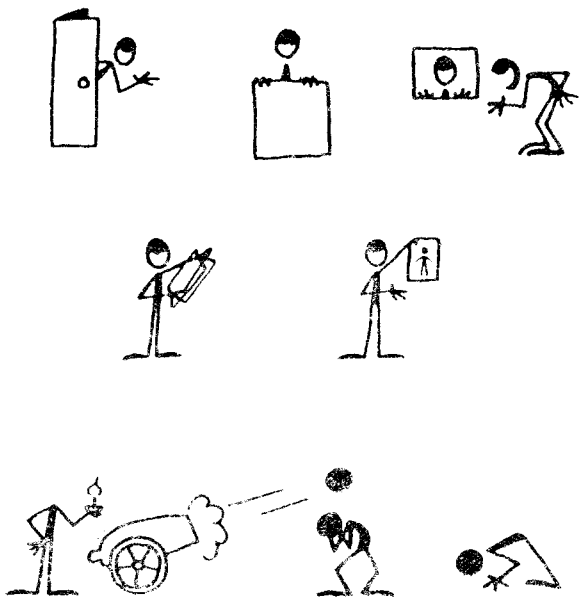

PÁLYÁZAT

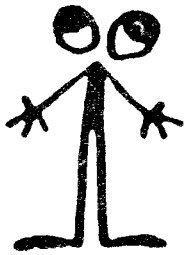

Az "Implom József helyesírási verseny" fővárosi fordulója
1993. január 26-án 14 órakor lesz az FPI-ben.
Benevezési határidő: 1993. január 20.

XXX

A Szép magyar beszéd verseny fővárosi fordulóját
1993. február 15-19. között rendezik meg az FPI-ben.
Benevezési határidő: 1993. február 1.
A versenyzők szövegolvasásuk időpontjáról értesítést kapnak február 15-ig.
A versenyről a Művelődési Közlöny 1992. november 12-i száma részletes tájékoztatást közölt.

Művészet munkaközösség

William Golding: A LEGYEK URA

A KáOsz tagjai közül néhányan írói munkába fogtak. Megalkották Golding: A legyek ura című regényének folytatását. Az alábbiakban először az eredeti mű két rövid ismertetése olvasható, majd az egyéni végváltozatok következnek.

Helyszín: a Csendes-óceán egyik szigete (egyébként nem számít)
Szereplők: angoliskolás gyerekek
Időpont: a második világháború

A történet a világháború alatt játszódik, de akár napjainkban is történhetne. Az egész regény az emberi ellentétek elfajulásáról szól. A szereplők csak azért gyerekek, mert így jobban felnagyíthatóak az érzések és a cselekvések.
A cselekmény a következő: egy angol iskola repülőgépe - fedélzetén gyerekekkel - lezuhan egy lakatlan szigetre. A két vezéregyéniség, Ralph és Jack vezeti a többieket. Vezért választanak, Ralph győz. Ralph tűzpárti, a megmenekülésért küzd, míg Jack a primitívebb, csak a hasára gondol, az élvezeteket hajszolja, le akar telepedni. Végül győznek az ösztönök, Ralph-ot eleinte csak elűzik, később kisemmizik, majd meg akarák ölni. Ralph-ot egyetlen barátja követi, de őt is megölik. A végén megtalálják őket, Jack megbánja tettét.
A kaland két emberéletet követelt. Az egyik oldalon a civilizáció áll, a másikon az alapvető - nem feltétlenül jó - emberi tulajdonságok, ösztönök. Golding ebben a művében az angol társadalom civilizáltságára való büszkeségét sérti meg, teszi semmissé.
Szerintem a regény nagyon lélekre ható, ha az ember megérti. Azt hiszem, én megértettem.

Bolyky Dani - KáOsz -

A történet egy hajótörött gyerekcsapatról szól. A nehéz körülmények, a törvények, a felnőttek nélküli világ a gátlások elvesztésével "vadembereket" formál az éretlen emberekből. A regény végén megtalálják őket, de ekkorra már ketten is elhaláloztak.
Az embereket az önzés, a hatalomvágy, az erőszak, a kegyetlenség mozgatja. A szigetről való menekülésnek a nyitját hiába mondják meg az "okosak", ha valakinek fontosabb a hatalom megszerzése, mint a hazatérés. Ellenség nélkül nem lehet hatalmat gyakorolni. Az istenszerű lénytől, a Legyek Urától való félelem a rendszer mozgatója.
Golding felállította az összes helyzetben fontos jellemet:
- Ralph: vezéregyéniség, de támaszra van szüksége
- Jack: hatalomvágyó, agresszív
- Roger: hóhér, a hatalom kiszolgálója
- Röfi: az egyetlen, aki koncepcióval rendelkezik, de mindig közröhej tárgya - Röfi és Ralph egymásra vannak utalva.
- Sanyeric: határozatlanok, egymást követik, nem tudják eldönteni, melyik oldalra álljanak.
- Simon: talán ő látja át leginkább a helyzetet. A kiúttalanság felfogása után már csak meghalni tud.
A regényben egyre gyorsabban peregnek az események. Nagyon tárgyilagosan, objektívan beszéli el az író a történteket. Az időre csak néhány utalást találunk: nem fontos a kor, amelyben a regény játszódik.
A Legyek Ura zseniális könyv, és rémisztően igaz.

Lakos Dani - KáOsz -

Mi lett volna, ha a tiszt nem érkezik meg

1.

2.

Miután Jack és csapata, a húsevők megölték Simont és Röfit, Ralph-ot vették üldözőbe. Ralph az életéért futott, eszeveszetten, tiszta erőből. Nagyon fáradt volt, hiszen a hajsza már több mint három órája tartott. Olyan volt, mint egy vadászat, de ez ember vadászat volt. Próbált elbújni a lapulevelek alá. Sikerült is rövid időre, addig kicsit kifújhatta magát. Érezte, hogy az egyik húsevő mellette áll kb. fél méterre. A szíve a torkában dobogott.

Jack új parancsot adott ki, miszerint lándzsával keressék őt. ez annyit jelentett, hogy a bozótba szurkálták a lándzsát mindenfelé. Az egyik lándzsa éppen három cenire fúródott a földbe a lábától. Elhatározta, hogy ha eltalálják, nem fog ordítani. A mellette álló húsevő nem vette észre, és eltávolodott tőle. Egy másik viszont szintén ezen az úton jött, és lándzsájával Ralph karjába döfött. Ralph égtelen fájdalmat érzett, de megpróbálta visszafogni magát, s a másik kezével betapasztotta a száját. Úgy érezte, nem maradhat tovább búvóhelyén. Sietve kiugrott, s a tenger felé kezdett rohanni. Eszébe jutott Röfi és Simon. Egy könnycsepp jelent meg a szemében. Hirtelen az futott át az agyán, hogy meg kellene bosszulni őket, de aztán ezt a gondolatot gyorsan kiűzte az agyából, mert nem akart embert ölni.

Most egy olyan partszakaszra ért, amit soha nem látott még. Gyönyörű látvány volt a víz, s rajta egy szikla, ami úgy hatott, mint egy híd. Egy pillanatig gyönyörködött, de hirtelen arra lett figyelmes, hogy hangos kurjongatások hallatszanak a fák felől. Megpróbálta beméri a távolságot, és arra jutott, hogy közelebb vannak, mint gondolta. Nem volt más választása, vízbe vetette magát. Tudta, hogy ő a legjobb úszó, és inkább lett volna a cápák martaléka, minthogy társai által haljon meg. Körbe akarta úszni a szigetet és megbújni valahol. Tudta, hogy el kéne tűnni erről a helyről, mert itt élete végéig veszélyben lesz, de hát nagy ez a sziget.

Aztán egyszer csak történt valami nagyon furcsa. Közvetlen mellette feltűnt egy delfin, és látva sebesülését mosolyogva arra biztatta, hogy kapaszkodjon belé. Ralph habozott egy kicsit, majd sietve, de óvatosan belekapaszkodott. Száguldottak a vizen. Nagyon jó érzés volt Ralphnak, az utolsó növényevőnek főleg az, hogy sebét víz érte. Igaz eleinte csípte a só, de aztán megszokta. A sós víz jó orvosság a sebekre.

Hamarosan a távolban feltűnt egy aprócska, de igen termékeny sziget körvonala... Később a delfin és ő örök barátok lettek...

Lányi Nóra - KáOsz -

A sziget ismét csendes. Már csak húsevőket találunk ott, akik a vadászatot igencsak kitanulták. Néhányuk már embert is ölt (a növényevőket), és nem fogták fel, mit tettek. A vezérük Jack maradt, őt követték a többiek a vadászatokon, és ő parancsolt mindenkinek.

Ám a fiúk már nem is olyan kicsik, és nem mindenkinek tetszik, hogy Jack parancsolgat nekik. Egyesek lázadást tervezgetnek, és meg akarják ölni Jack-et.

Egy szép tavaszi hajnalon (ők nem tudták, hogy tavasz van) kitört a lázadás, ami nem tartott sokáig, ugyanis mindenki félt Jack oldalára állni. Pedig néhányan már tudták, mi lesz ennek a következménye.

A fiúk kivégzőosztagot állítottak föl, hogy leszámoljanak Jack-kel. Jack belül nagyon félt, de nem mutatta, nagyon nagy volt a büszkesége, így bátran állt a társaival szemben, akiknek hegyes íj volt a kezükben.

A fiúk végül is lelőtték Jack-et, de evvel nem ért véget az öldöklés. Sőt Jack elpusztításával kezdődött csak igazán a szörnyű mészárlás. A fiúk okkal, ok nélkül gyilkolták egymást. Ők sem értették, hogy miért, de élvezték. Lassan, illetve elég gyorsan elfogytak a fiúk. Már csak két srác maradt életben, a legkisebbek. Ők még nem leltek örömet a gyilkolásban, még nem öltek meg senkit. Ők ketten békében éltek egymás mellett, és megosztották mindenüket.

No de az élet nem habostorta. Egy napon egyikük ráakadt Röfi törött szemüvegére. Úgy érezte, ez az ő vagyona, és nem akarta megosztani senkivel. Ugyan nem volt szükségük a tűzre, de a másik srác is szerette volna birtokolni a szemüveget, ami a mi szemünkben értéktelen. A fiú másra már nem is tudott gondolni, mint hogy megszerezze az Röfi "hagyatékát". Többször is megpróbálta ellopni, de a másik fiú is szemfüles volt.

Aztán egy ködös reggelen, az éjszakai lopás sikertelensége után úgy érezte, hogy itt az alkalom, most vagy soha. Elindult egy lándzsával a kezében a sziget másik oldala felé, ahova a másik fiú költöztette szállását. A ködben a fiú nem vette észre a közeledő alakot, csak amikor már késő volt. A fiúnak egyenesen a szívébe fúródott a lándzsa. Az új tulajdonos fölemelte Röfi szemüvegét, és csak ekkor döbbent rá, mekkora ostobaságot művelt.

Ott állt egyik kezében a szemüveggel, másik kezében a lándzsával, amit az imént barátjába döfött. Nem akarta elhinni, hogy ilyen őrültséget követett el. Hirtelen ötlete támadt, és magába szúrta a lándzsa végét.

A sziget most már végleg csendes, csak néhány rothadó holttest fekszik szanaszét. Csupán a legyek zöngik körbe a szigetet új és új holttesteket keresve.

Herczog Anita - KáOsz -

3.

...Megbotlott egy gyökérben, az üldöző kiáltozás felerősödött. Látta, hogy az egyik kunyhó tűzbe borul, egy lángnyelv a válláig csap, arrébb a víz csillogása látszott. Aztán felbukott, tengelye körül forogva a meleg homokban s felemelt karokkal védekezve kegyelemért rimánkodott.

- Nem! Nem szabad most itt a földön elesve maradnom - futott át az agyán a gondolat. - Ezekből kiveszett már minden emberi érzés. Ha utolérnek, hidegvérrel átdöfnek a lándzsával. Az nem lehet, hogy engem csak úgy megöljenek, nem ártottam nekik semmit. Rohannom kell.

Gyorsan feltápászkodott és továbbfutott. Mindez pillanatok alatt játszódott le.

Végigszaladt a mólón, ahol régen a gyűléseket tartották. Mára már csak üszkös füstölgő fák és leégett fű maradt. Csak a tenger és a sziklák őrizték meg régi formájukat.

Beszaladt a füstölgő erdőbe. Nagy akaraterőre volt szüksége ahhoz, hogy tovább fusson. Már nem bírja sokáig.

- Ez így nem mehet tovább. Valahol búvóhelyet kell találnom. Nagyon fáradt vagyok, úgyis utolérnek. ... Megvan. A barlangban bújok el, ahol a szörny van. Oda már csak nem jönnek utánam. Bármi is lesz ott, most már mindegy. Ez az utolsó lehetőségem, máshova nem mehetek.

Hirtelen körülnézett. A fáradtságtól már tájékozódni sem tudott. Közben a háta mögött egyre közelebbről hallatszott a vadak kiáltása.

Befurakodott a sűrű lombok közé. Négykézláb mászott tovább, olyan gyorsan, ahogy csak bírt. Elért a folyóig. Hirtelen mozdulattal a vízbe ugrott. Nagyon jólesett neki a sok futás és a forróság után a kellemes hideg víz. Nagy karcsapásokkal átúszott a túloldalra. Kimászott a vízből és továbbfutott a barlangig. A vadak ekkor értek a folyóhoz.

A barlang előtt megállt, visszanézett. Lehajolt és egyik kezével felvett egy öl fát, a másikkal pedig egy lángoló fahasábot. Azokkal együtt befutott a barlangba. Körülvette a sötétség, csak az a kis láng világított. Végigszaladt egy sziklafolyosón, amikor a végére ért, bemászott egy kis üregen és ott leült a földre. Végre kifújhatta magát. A többiek akor értek a barlanghoz.

- Álljatok meg! - kiáltott Jack. - Most már úgyis vége van. Kénytelen lesz kijönni ételért, és ha kint lesz, akkor... - hogy súlyt adjon szavainak, a lándzsáját vadul a földbe vágta. Mindenki értette, mire gondol.

- Véged van, Ralph! - ordított Jack. - Meg fogsz dögleni, mint egy disznó!

A többiek örömujjongásba kezdtek.

- Öld meg az állatot! Vágd el a torkát! Ontsd ki a vérét! - annyira beleélték magukat, hogy el is feledkeztek arról, hogy egy embert üldöznek, a társukat, nem egy malacot.

- Gyáva majmok - gondolta Ralph -, hidegvérrel megölik két társukat, de egy elképzelt szörnytől félnek. Nem mernek ide bejönni. Még szerencse, hogy hoztam magammal tüzet és fát. Akkor lenne igazán szerencsém, ha ennek a barlangnak lenne egy másik kijárata is. - A nagy fahasábra rácsavarta a cafatokban lógó ingét, hogy jobban világítson a tűz.

Elindult a barlang belseje felé. Már nem volt visszaút. Odakint a barlang bejáratánál a vadak megszervezték az őrséget, hogy ha Ralph kijönne, lecsapjanak rá. Ralph csak bolyongott és bolyongott a sötét folyosókon. Hallotta a denevérek vijjogását. Sietnie kellett, mert az a kevés fa, amit magával hozott, nem tart túl sokáig. Most, hogy már nem kellett futnia és üldözőitől tartania, volt ideje arra figyelni, hogy sebei mennyire sajognak. Leült pihenni egy kőre. Nem érezte az idő múlását.

Újra - már órák óta -bolyongott. Egyszer csak észrevett egy kis világosságot. Hirtelen nagyon megörült annak, hogy végre kijut a barlangból, de eszébe jutott, hogy hátha már megtalálták a vadak is ezt a kijáratot. Lassan odalopódzott a kis réshez, ahol a fény beszűrődött. Kinézett, de nem látszott semmi mozgás.t Kimászott a barlangból. Egy elhagyatott, szép tengerpartra került...

Szakács Melinda - KáOsz -

Franciaországi utazók!

Ugye nem felejtettétek el, hogy

FEBRUÁR 9-ÉN 17 ÓRAKOR

megbeszélést tartunk az utazókkal és szüleikkel, amikor is kiderülnek a kirándulással kapcsolatos részletek.

Gallai Zsófi és Csoncsi

A szavak egerei

Ezek az egerek, akikről most szó lesz, igazán a szavak egerei. Mindent szeretnek röviden, de tartalmasan kifejteni. Céljuk az, hogy mindenki a lehető legtökéletesebben közölje mondandóját, ám szűkszavúan, hogy úgy mondjam "egy szóval". Ez a kifejezés sok helyen előfordul náluk.
Ellenfeleiknek azokat tekintik, akik mindig mindent hoszszasan beszélnek el, sőt olykor unalmasan, nem a lényegre törekedve.
Én sem akarom ezt a fogalmazást túl terjedelmesen, nyúlósan és unalmasan elkészíteni, mert a végén még én is az ellenség közé fogok tartozni.
Folytatva a bemutatást elmondom, hogy mindazt, amit a szavak egerei csinálnak, békés környezetben és -szándékkal teszik, ha ezt sokan nem is így értelmezik. Ez a szervezet olyan egereket tömörít magába, akiknek számba- és igénybevehető ötletük van a kommunikáció gazdaságosabbá tételére, és ezeket az ötleteket nyomós érvekkel alá tudják támasztani, el tudják fogadtatni a szervezet tagjaival.
Konkrét működési szabályzatuk nincs, ellenben sajátos szokásaik vannak: minden egér a lehető legtöbb ruhadarabot ölti magára, és csak akkor veheti le, ha a Nagyfej (az egerek miniszterelnöke, a főszóló) kimondja, hogy "egy szóval". Ez a szó náluk egy ún. varázsige is. Előfordult, hogy valamelyik egérnek egy év alatt csupán egyszer mondta a vezér a bűvszót, ezzel büntetve, ha valamiben vétkezett. Ha valamelyik tag engedély nélkül megszabadul valamelyik ruhadarabjától, és ezt a többiek észreveszik, a büntetés az, hogy minden órában ki kell mondania teljes áhítattal az "egy szóval"-t.
Hisznek abban, hogy egyszer mindenki belátja majd: felesleges a sok szó, ha valamit egy szóval is ki lehet fejezni.
Napi programjuk ugyanaz, mint a legtöbb élőlénynek a Földön: szórakoznak, sportolnak, beszélgetnek egymással, tanulnak, dolgoznak, esznek, isznak, szerelmesek, stb.
Szent szövegük természetesen van, mellyel az alábbi kép ismertet meg legérzékletesebben:

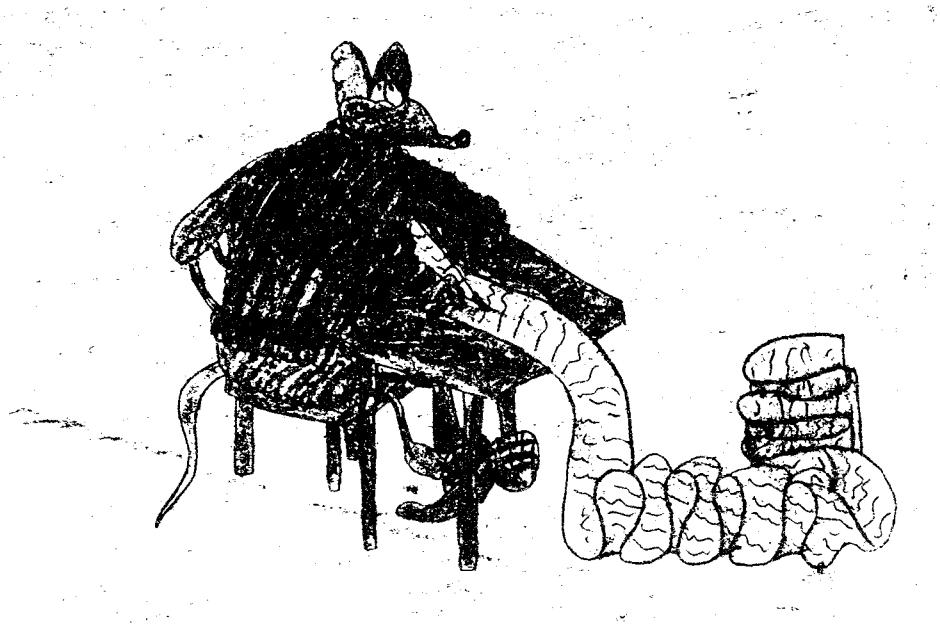

Az illusztráción látható egér vallomást írt kedvesének. Igen hosszasan fogalmazott, alaposan részletezte a benne forrongó érzelmeket, vágyakat. Miután befejezte a hosszas művet, újra átfutotta az íveket, majd elégedetlenül összetépte és kidobta többórás munkájának eredményét, mert úgy érezte, nem sikerült igazán megragadnia a valóságot. Fogott egy tiszta lapot, és csak annyit írt rá: "egy szóval szeretlek".

Még mesélhetnék az egerek településeiről, építkezéséről, összeköttetéseiről, művészetéről és sok minden másról, de nincs értelme, mert én nem vagyok egér, és nem szeretek röviden beszélni. Az egészből csak annyi a fontos, hogy ez az egyetlen ilyen szervezet, de biztos vagyok benne, hogy hosszabb okfejtések, terjedelmes meggyőző szónoklatok után másokat is rá lehetne venni a csatlakozásra.

Váczi Diana - Zártosztály -

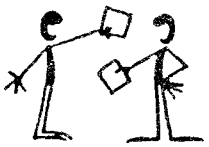

Interjú Görög Lászlóval

1992. november 17. 13.30. Radnóti Színház, társalgó.

DALMA-TIMI: Mikor döntötted el, hogy erre a pályára lépsz?

GÖRÖG LÁSZLÓ: Régen. Nagyon régen. Azt, hogy erre is lépek azt soha.

D.T.: Konkrétan?

G.L.: Amikor már nem is tudom hanyadszorra játszották a Tenkes kapitányát, megtetszett, ahogy lovagolnak meg kardoznak. Akkor határoztam el, hogy színész leszek. De azt még most sem döntöttem el, hogy mindig a pályán is maradok.

D.T.: Milyen gyerek voltál?

G.L.: Hát...!! Eleven és rosszcsont. Olyan nagy gondjaim nem voltak, kivéve a sumákolásokat az általános iskolában. De én nagyon élveztem. Szerencsére jó tanáraim is voltak.

D.T.: Hova jártál középiskolába?

G.L.: A Madách Gimnáziumba.

D.T.: Milyen volt a közösség?

G.L.: Nagyon jó.

D.T.: És a főiskolán?

G.L.: Ott már nem működik annyira a közösség. Ez már más. Az első két év azért volt nehéz, mert rengeteget kellett dolgozni, harmadikban és negyedikben pedig már mindenki avval van elfoglalva, hogy hová veszik fel.

D.T.: Gimnázium után rögtön fölvettek a főiskolára?

G.L.: Igen.

D.T.: Hol játszottál először, mint hivatásos színész, és mi volt az első szereped?

G.L.: Pécsre szerződtem a főiskola után és ott játszottam a Mont Martre-i ibolyában egy szerepet. Persze már a főiskolán is játszottunk kisebb - nagyobb szerepeket.

D.T.: Melyik az a darab, amiben legszívesebben játszottál?

G.L.: A Csirkefejet nagyon szerettem játszani, a Lebegő fénybuborékokat és tulajdonképpen az Emil és a detektíveket is.

D.T.: Voltak vagy vannak-e nehézségeid a szerepek megtanulásában?

G.L.: Az attól függ, hogy próbál az ember. Amikor szerencsém van, akkor a próbák alatt meg lehet tanulni. De vannak olyan szerepek - mint például egy Shakespeare darabban -, ahol pontosan kell tudni a szöveget. Ha egy ember sokat beszél egyfolytában, akkor muszáj tanulni. A Csirkefejet azért volt nehéz tanulni, mert annyira ötletszerű a szöveg, hogy semmi logika nincs benne.

D.T.: Mi a véleményed a magyar és a külföldi színészekről?

G.L.: Én kedvelem a magyar színészeket. A külföldiek...az egy egészen más világ. Főleg Amerika. De végül is kevés olyan pont van, amivel összehasonlíthatjuk a magyar színészeket, és az amerikai filmszínészeket. (A színházi színészekről keveset tudunk.) Ég és föld.

D.T.: Hogy kerültél a Família KFT-be?

G.L.: Az írók kigondolták, hogy a Krisztának kell egy barát. Engem onnan sokan ismertek és eszükbe jutottam. Szóval nem a képességeim és a tehetségem okáért. Biztos vannak jobbak is erre a szerepre.

D.T.: Milyen a "Famíliával" együtt dolgozni?

G.L.: A család, tehát az állandó szereplők régóta együtt dolgoznak, ismerik egymást. Ha 25 percet vesznek fel egy héten, 4 napjuk van rá. Nagyon jó hangulatúak ezek a forgatások.

D.T.: Hiszel-e a földönkívüllekben, és az ehhez hasonló dolgokban, erőkben?

G.L.: Igen, én hiszek benne. És azt hiszem, hogy az ilyen dolgokra teljesen nyitott vagyok, és marhára örülnék, ha lehetne végre valami konkrétat tudni, hogy mi van.

D.T.: Hiszel a horoszkópokban?

G.L.: Hát, én a horoszkópokat nem nagyon olvasom.

D.T.: Volt már, hogy elröhögted magad a színpadon?

G.L.: Többször is. Nagyon röhögős vagyok.

D.T.: Köszönjük az interjút, és szeretettel várunk a Politechnikumban szütörtök délután. Szia.

G.L.: Sziasztok.

Fülesi Dalma és **Horváth Timi** - Zártosztály

KEDVES JP OSZTÁLY!

Ezúton szeretnék elnézést kérni a T. Osztálytól, hogy az új terembeosztásban - eléggé el nem ítélhető módon - az osztály nevét önkéntesen és önkényesen JJ-re változtattam.
Mentségemre szolgáljon, hogy azt hittem, Papi Tanár Úr távozásával távozott a P betű is.
A Ti kérésetekre marad a JP.
Maradok én is, tisztelettel:

Müzli

EGY ÁLOM

Egy álmot szeretnék most Önöknek felidézni. A minap este a fáradtságtól csak úgy ledőltem az ágyra egy kicsit pihenni, de azon nyomban el is aludtam. Igen furcsát álmodtam. Egy másik világban jártam.

Egy kirándulás alkalmával egy régi, omladozó kastélyhoz értem, melyet egy gyönyörű szép, ápolt virágoskert vett körül. Mindenféle virág nőtt ott.

A nagy vaskapun kopogtattam, de senki nem válaszolt. Így hát benyitottam. Egy nagy terembe léptem, ahol a falon körös-körül festmények díszelegtek. Igen szegényes volt a csarnok bútorzata. A bejárati ajtóval szemben két lépcső vezetett fölfelé. Az egyik ki volt világítva fáklyákkal, ezen indultam el. Félelem fogott el, hogy esetleg egy kísértetkastélyba jutottam. Kiáltozni kezdtem:

- Hahó, van itt valaki?!

- Tessék? - válaszolt egy idő után egy távoli, rekedtes hang.

Szaladtam tovább fölfelé a lépcsőn, hogy kijussak végre ebből az átkozott csigalépcsőből. Mikor felértem, egy kísértetiesen megvilágított folyosón találtam magam. Újra kiáltottam: Hahó!

- Nem kell kiabálnia! Itt vagyok. Jöjjön csak közelebb! - hangzott a válasz.

Újra megszeppentem, hogy vajon kit fogok látni. Elindultam a hang irányába. Egy laboratóriumra emlékeztető helyiségbe léptem, amely telis-tele volt különböző lombikokkal, kémcsövekkel, vegyszereket tartalmazó fiolákkal. A vegykonyha közepén, egy asztal mellett egy rémségesen ronda, ráncos, görnyedt öregember állt, és valamit pepecselt. Odabotladoztam hozzá a földön heverő szemét között, bár legszívesebben elfutottam volna, csakhogy ne kelljen ránéznem. De a kíváncsiság tovább vitte lábaimat.

Mikor odaértem, láttam, hogy egy kis lombikba öntöget különböző löttyöket. A vége egy nagy durranás lett, oly nagy, hogy majd' beszakadt a dobhártyám.

- Elnézést, megmondaná nekem, hol vagyok, s ki maga? - kérdeztem néhány perccel később felocsudva a robbanás okozta kábultságból.

- Persze, fiam, mindjárt, csak ezt még befejezem.

Ekkor újabb durranás hallatszott, de ez sokkal kisebb volt, mint az előző. Már meg sem lepődtem. Az öreg letette a lombikot, és felém fordult:

- Nos, fiam, te Meseországban vagy. Engem Umboldnak hívnak, ez az én kastélyom. Egy kis varázslócska vagyok. Nemigen hallhattál rólam. Egymagam élek itt a virágaimmal, rajtuk kísérletezgetek. A többiek, az ismert mesehősök a városba költöztek. Bár a történetek kedvéért még vissza-visszajárnak az erdőbe, a falujukba, palotájukba, de az idejük túlnyomó részét új lakhelyükön töltik. Te is elmehetsz oda, de ha itt maradsz, akkor szívesen látlak vendégül.

Így ismerkedtem hát meg a varázslóval. Úgy döntöttem, nála maradok egy ideig.

Teltek a napok, s én egyre jobban éreztem magam Umboldnál. Igen jól megértettük egymást. Sokat sétáltunk a kertjében, és egyenként bemutatta nekem a virágait. Beszélgettünk a két világról, melyben ő és amelyben én élek. a legtöbbet a gyógynövényes kertjéről faggattam. Nagyon érdekesnek találtam.

Mikor reggelenként felkeltem, mindig megcsapott a friss virágok illata, mely a kastély ablakán áradt szobámba. Kitekintve csodaszép virág-birodalom tárult elém, mely állandóan változott, és nem tudtam betelni vele.

Egyik nap, mikor lementem a laboratóriumba, Umbold éppen befejezte egyik kísérletét.

- Azt hiszem, felfedeztem a növények nyelvének értelmezési varázsszerét - suttogta elégedetten a kisember.

Pillanatok alatt bekentük magunkat a különleges krémmel, majd lesiettünk a kertbe, s figyeltük, miről beszélgetnek a virágok. Leírhatatlan élményben volt részem. Hallgatva őket igen sok fontos tulajdonságukat ismerhettem meg.

Aranyvirág és Árnika között a következő beszélgetés folyt éppen:

- Neked mi a véleményed a gazdánkról?

- Szerintem nagyon jó, hogy az ő földjén születtünk. Kicsit bolondos, de gondoz minket, törődik velünk. A nagyszüleim például elrohadtak, mert a kertészük egyfolytában locsolta őket.

- Nekem nem tetszik ez az ültetési rend. Akik az ábécé végén vannak, azokat nem is ismerem. Egyébként téged mire használnak mint gyógynövény?

- Az ütő- és visszér-rendszerre jó hatással vagyok, amennyiben tágítani tudom őket. Adagolhatnak izomfájdalom, csonttörés, levertség, zúzódástól való idegbénulás, agyrázkódás esetén. A legkülönbözőbb véraláfutásoknál, szamárköhögésnél, gyomorgörcsnél és egyéb különleges emberi betegségeknél tudnak felhasználni külsőleg és belsőleg egyaránt - mondta Árnika.

Engem kis adagban gyomorerősítőnek, görcsök ellen és hasmenés esetén alkalmaztak sikeresen. Lúdtalp okozta és izületi fájdalmaknál fürdőnek ajánlanak - vette át a szót Aranyvirág.

Nem hallgattuk őket tovább, nehogy feltűnőek legyünk. A professzorra pillantottam, s láttam arcán az elégedettséget.

Árvacsalán éppen a testvérével, Csalánnal beszélgetett. Bár elég távol voltak egymástól, de ez nem jelentett nekik akadályt. Túlkiabálták a többieket. Éppen egymás állapota felől érdeklődtek:

- Hogy vagy, testvér?

- Köszönöm, nagyon jól. És te?

- Én is megvagyok. Tudod, hogy egy hét múlva lesz a király születésnapja. Valamivel meg kéne ajándékozni. Megint rendezünk ünnepséget, mint tavaly?

- Hát persze, feltétlenül. Vegyük kézbe a szervezést. Majd beszélek a szomszédaimmal, hogy adják tovább a hírt.

- Rendben. Egyébként nagyon sajnálom Umboldot, hogy annyi mindent megtesz értünk, de fogalma sincs róla valójában, milyenek vagyunk.

- ne sajnálj, te kis bohó virág - leplezte le magát Umbold -, ismerem én a ti nyelveteket, már elég sok mindent megtudtam rólatok. Én is meg fogom ajándékozni a királyt, bár még nem tudom, mivel. Mit szólnátok, ha én is beszállnék a szervezésbe? De egyelőre titok, hogy értem a szavatokat, rendben?

- Rendben. De csak holnapig - felelték a Csalántestvérek.

Továbbsétáltunk. A napraforgó táblához értünk, ahol veszekedés távola zaja hallatszott.

- ...amúgy pedig ne fordíts nekem hátat, ha egyszer hozzád beszélek!

- de igenis hátat fordítok, mivel erről süt a nap. Tudom, hogy az egészet csak kötöszködésből csinálod. Na de sebaj! Sajnos ki kell bírnom melletted. A gyökereidet pedig vidd arrébb! Egyébként te is hátat szoktál nekem fordítani.

- Igen mert idegesít, hogy sokkal nagyobb a tányérod, mint nekem, és sokkal jobban becsülnek, mint engem.

- Ha nem tetszik, ne nézz rám! - felelt a másik.

Ismét varázslómra néztem, aki szemmel láthatóan azon gondolkozott, miképp akadályozhatná meg a veszekedés folytatását.

Egy másik páros a magasság-, nagyság- és rangbeli különbségeket vitatta meg. Az egyik a Bodzsa volt, a másik pedig a Borostyán.

- Én fa vagyok, így magasabb nálad, ezért te az alattvalóm vagy.

- Nem igaz, mert ha engem is karón futtatnának fel, akkor magasabb lennék nálad. Szóval te vagy az én alattvalóm.

Nem! Már csak azért sem, mert én fejlettebb vagyok. Nekem van gyümölcsöm is, te pedig csak virágozni tudsz.

- Hagyjál békén, különben megbánod!

Haladtunk tovább a kertben. Csak félfüllel figyeltük a virágokat, inkább gondolatainkba merültünk. Lassacskán visszatértünk a kastélyba és megreggeliztünk. Umbold visszatért a laboratóriumába, én pedig folytattam a könyvtár titokzatos könyveinek tanulmányozását.

A következő napok hasonlóképpen teltek. Ha unatkoztam, csak kimentem a kertbe beszélgetni a virágokkal.

Így derült ki, hogy ők is társadalomban élnek. A Diófa a király, s a körülötte álló gyümölcsfák a legelőkelőbb szolgái. A kancellár a Birsalmafa, bár semmi dolga nincs. A strázsák az Erdei fenyők. A Vadgesztenyefa az orvos és a jós. Előre megjövendöli, hogy mikor mit fog velük csinálni Umbold (meglocsolja őket, gyomlálni fog, stb.). A királti tanácsadó a Tölgy, aki bármiben rendelkezésre áll. Létezik legfőbb bíró, aki nem a király, hanem a Nyárfa.

A természeti jelenségekben hisznek a kert lakói, és Umboldot Istenként tisztelik.

Ma délelőtt egy bírósági tárgyaláson kellett volna részt vennem, ahol két napraforgó perét tárgyalják, de sajnos a hugom elkezdett rázni, és így a tárgyalásról lemaradtam.

Vajon mi volt a bíró döntése? Min dolgozhat most Umbold? Hiányzom-e a virágoknak? - Ezekre a kérdésekre majd legközelebbi álmomban válaszolok.

Egy segédem is ajánlott egy ötletet, hogyan fejezzem be a mesét:

"Egy nap reggelén megjelent Giliszta, s miután ránéztek a virágok, elhervadtak, s a varázsló felakasztotta magát." - ez az ő meséjének a vége.

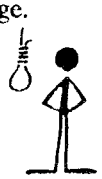

Bálint Anikó - FH -

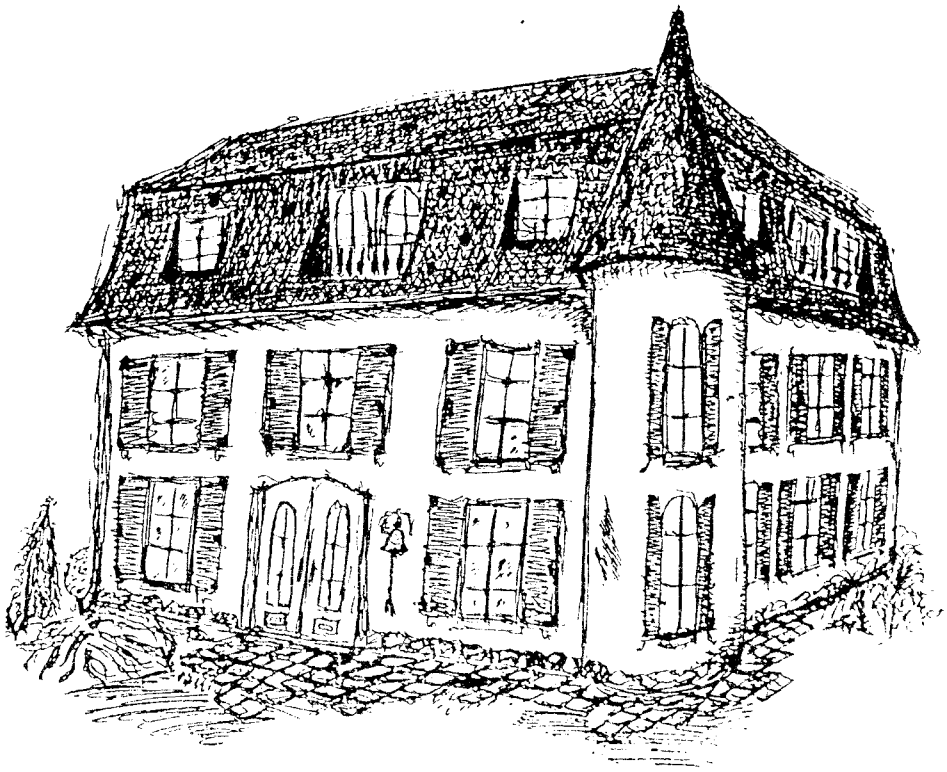

Nyitray Bálint - MP -rajza

Mottó: Vegyük már végre komolyan egymást!

EGY VEVŐ PANASZOS LEVELE

FARKAS ZSOLTNAK ÉS GERLITS ANDRÁSNAK

Szeretném emlékeztetni kettőjüket arra - immáron harmadszor! -, hogy 1992. december 12-én, a nyílt napon megrendeltem Önöktől 40 db névjegykártyát.

Amikor az első határidőre nem teljesítették vállalásukat, - türelmes érdeklődésemre - ígéretet tettek arra, hogy pótolják mulasztásukat. A második határidő leteltével - megint nem Önök kerestek meg! - már a becsapott vevő indulatával ismét érdeklődtem Gerlits Andrásnál. Láthatóan váratlanul érte.

És azóta még mindig semmi, a fülük botját sem mozdították. De még elnézést sem kértek trehányságukért. S mindezt nem pusztán magánemberként, hanem a STEX-S RT. neve alatt, a Young Enterprise keretén belül. (Vajon a név nem kötelez?)

Ez bizony hitelrontás, Uraim. Önök - magánemberként és vállalatként egyaránt - lejáratták Magukat a szememben.

Pest, 1993. január 11.

Szabó László
egy vevő

Mindörökké ultra

Fekszem a TV előtt. Majd' elalszom. Ám ekkor - mint üdvözítő angyal - kivilágosodik a képernyő, vidám tarka-barkaság, rövidke zenekísérettel. De a felirat: Reklám!

Kár, pedig már kezdtem örülni - de így visszazuhanok félálmomba. Azaz hogy visszazuhantam volna... Ugyanis ismét vidám tarka-barkaság világít rám (igaz, ezúttal zene nélkül). Nem baj, ha már így felvertek nyugalmamból, megnézem, mire próbálnak rábeszélni.

Egy 25 év körüli kisasszony jelenik meg, fülig érő szájjal, villogó fogakkal - ahogy az annak rendje és módja. A háttér derűt sugárzó zöld angolkert. Az ember már szinte hallja a madarak csicsergését, a kerti patak csobogását. Ezt az idillt, mint derült égből villámcsapás szakítja meg a bige hangja. Elég ellenszenvesnek tűnik így elsőre, de hamar megszokom az új helyzetet. Rögtön közelebbről is megismerem a hölgyikét. A neve lényegtelen (már el is felejtettem), de az megkapott, hogy a felirat szerint foglalkozása ügyvéd. Szép kis ügyvéd, esetleg egy titkárnőt néznék ki belőle (persze lehet, hogy csak az én rosszindulatomnak (?) köszönhetően)!

Nos tehát már javában mondja a szöveget az ügyvédnő, épp valahol ott tart, hogy először ő sem hitte, csak miután kipróbálta. Száraz, biztonságos meg minden, mi szem-szájnak ingere. Ekkor újabb megrázó változás áll be: megjelenik két tampon vagy betét vagy mi az Isten. Az egyik olvéjz, a másik meg valami selejt. Elkezdik locsolni mindkettőt valami kék lével. Láss csodát! A mindörökké rögtön magába szívja a nedvességet, a másikon pedig ott lötykölődik továbbra is a lé. Ezt megcsinálják még egyszer - az eredmény ugyanaz.

Ismét az ügyvédtitkárnő foglalja el a képernyőt, az idillivel a háta mögött. Biztosít minket, hogy számára ez valami teljesen új, és nem is fognak már biztosan jobbat kitalálni. Ezután tök nagyba' megjelenik, hogy Always ultra! Megint visszajön a nő, és kezdi, hogy én is vegyem meg és próbáljam ki, mert nem fogom megbánni. Mindezt olyan hangon és olyan arccal, hogy szinte megsajnálom, és már-már rohanok a sarki boltba betétér'. Mikor elmondta, bedob még egy bájmosolyt finálénak. A képernyő elfeketedik. Vége.

Most már csak azon sajnálkozom, hogy nem vagyok én is nő. Akkor biztonságosan élhetnék, elhihetném, hogy az olvéjz ultra jó és lenne, mi magábaszívna a "nehéz napokon".

Mindörökké

ÁMEN

Hárs Marci - Ügyosztály -

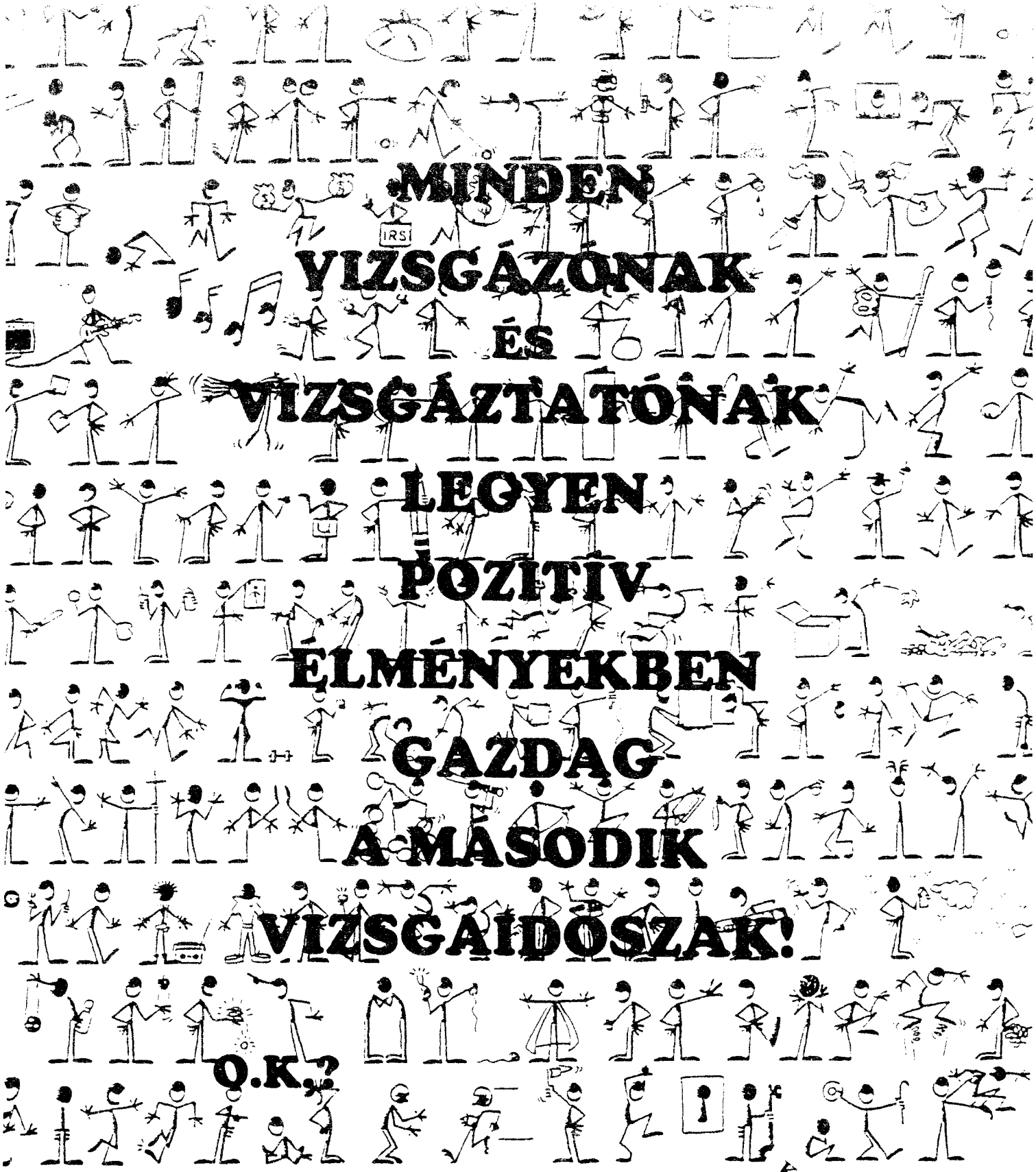

POLIGRÁF
- A Közgazdasági Politechnikum lapja -
- Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit -
- Felelős kiadó: Horn Gábor -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
(Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 220 példányban -

Kösz, Csoncsi a betveket!